XXXI. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. OKTÓBER 30.

Ludas Matyi

TELEVÍZIÓ: Már megint az öregeket ünneplik, engem, a fiatalt, meg csak szidnak…

KEDVES LUDAS!

TANUL AZ UTAS

Indul a 4573-as!... Mindig csodáltam vasutasainkat, hogy meg tudják jegyezni a bonyolult vonatszámokat. Eddig csodáltam, a jövőben már utánozni is fogom tudományukat. Utóvégre, micsoda utas az, aki csak per Tokaj-expressz becézi a vonatot, mikor annak becsületes száma is van?!

Úgy történt, hogy október 11-én Szerencsen jegyet és helyjegyet váltottam a vasúti pénztárnál a Tokaj-expresszre Budapestig. A vonaton a jegyvizsgáló közölte velem, hogy helyjegyem érvénytelen, nem a Tokaj, hanem a Lillafüred-expresszre szól. Érvelésemet, hogy én a Tokaj-expresszre váltottam és hogy a Lillafüred-expresszneknek még a hírét sem hallottam — nem méltányolta és 40 forintra akart bírságolni: „A jegyen rajta áll, hogy melyik vonatra szól. Ha a pénztáros tévedett is, azt magának észre kellett volna venni!"

És csakugyan. A jegyen rajta volt valami. Az, hogy a 2307-es vonatra szól. Már pedig a Tokaj-expressz száma: 2301. Nohát, még ennyit sem tudni?!

Időközben megjött a fizetési felszólítás Miskolcról. Még nem fizettem, de önkritikát gyakorolok. Minden becsületes állampolgárnak a sokszáz telefonszámon, postai irányítószámon, születésnapon, házszámon kívül el kell raktároznia agyában a vonatok számozását is. Saját érdekében. Különben megbünteti, vagy mint az én esetemben, jegyzőkönyvet vesznek fel az esetről. Ezentúl szabadidőmben vonatszámokat fogok memorizálni.

Még két adalékot:

1. A Lillafüred-expressz hajnali 5.50-kor indul Szerencsről, a Tokaj-expressz 17.17-kor. Én a jegyet délelőtt váltottam, amikor a Lillafüred már boldogan pöfögött a kocsiszínben. Vagyis mindkettőnknek alibije van.

2. A vonat, amelyen bár vétlenül váltott, de érvénytelen helyjegyem miatt felelősségre vontak — félig üres volt.

ifj. Novobáczky Sándor
Budapest III., Szőlő u. 74.

A SZAKMÁT MEG LEHET TANÍTANI...

Vasárnap délután, három óra után, feleségemmel és fiammal betértünk az „Apostolok" nevet viselő belvárosi vendéglőbe, ebédelni. A boxokban többen ültek, de kettő közülük üres volt. Egyiken egy kis előkelő táblácska állott „Reserved" felirattal, a másikon csak egy halom csikk hevert. Fiam megkérdezte a közelben levő, 30 év körüli, fekete hajú pincért, hogy melyikhez lehetne leülni. A pincér villámgyorsan közölte: mindkettő foglalt. Erre megkérdeztük, hogy az egyiken miért nincs tábla? A pincér rögvest kész volt a válasszal: „Valószínűleg ellopta a kedves vendég." Mivel hosszú életem folyamán ehhez hasonló vád még nem ért, kérettem az üzletvezetőt. Hamarosan megjelent egy kifogástalan külsejű és modorú fiatalember, aki udvariasan meghallgatott, majd leültetett bennünket az eredetileg „foglalt" jelzésű asztalhoz, bocsánatot kérve. Egy idősebb felszolgáló, aki fültanúja volt a jelenetnek, megjegyezte: „A szakmát meg lehet tanítani, de a jó modort nem." Ezek után jól megebédeltünk, de megvallom, jobban esett volna a falat, ha elmarad az „előjáték".

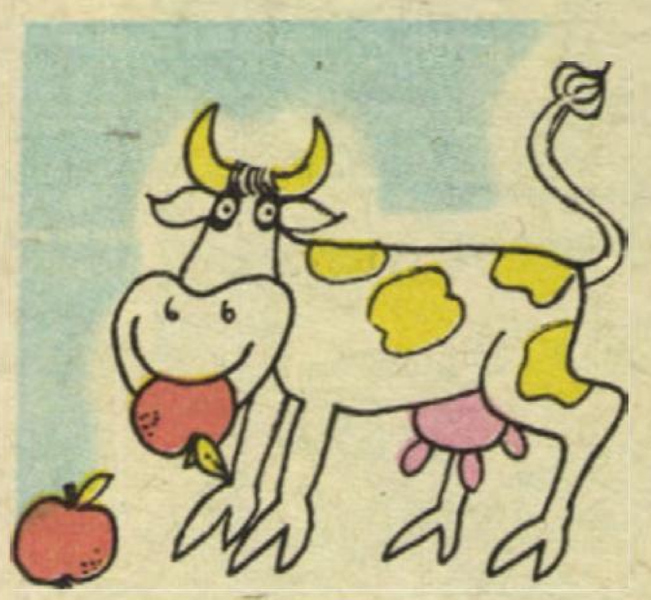
Még annyit: fél ötig voltunk a vendéglőben, de addig senki sem ült le a „Reserved" feliratú asztalhoz...

Dr. M. E.
Budapest

MI LEGYEN AZ ALMÁVAL?

A mi falunkban évek óta tehenek eszik meg az almát, mert nem tudjuk kinek eladni a gyümölcsöt. A szomszéd faluban, Göncön van MÉK-kirendeltség, de az csak a hibás almát veszi meg, ipari célokra, kilónként 80 fillérért. Ebből viszont még a fuvarköltség sem térül meg. Így hát nagyon sokan kivágják az almafákat a kertből. Én sajnálnám a fáimat, hiszen én neveltem, gondoztam őket. Kellene megoldást találni rá, hogy ne menjen veszendőbe a megtermelt gyümölcs, hogy valami ésszerű, elfogadható áron eladhatnánk almáinkat.

Bojárszky Lenke
3897 Zsujta

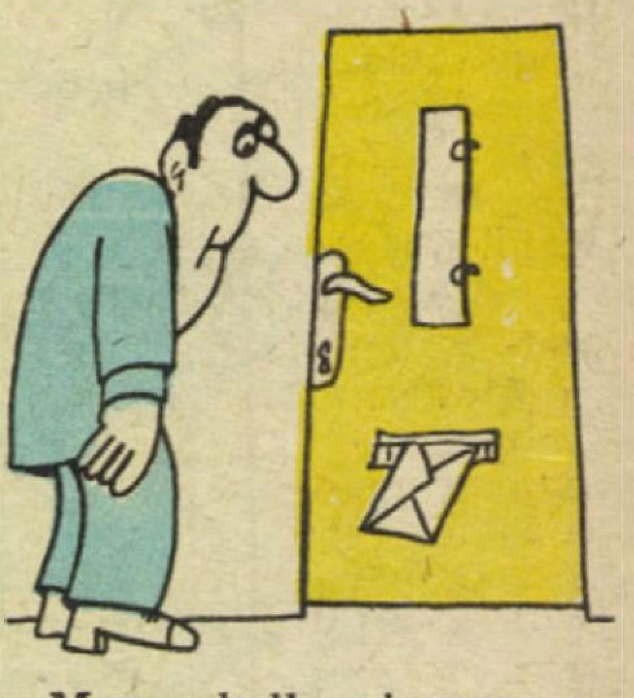

NEM JÖN A FA, HIÁBA VÁROM

Májusban kifizettem a TÜKER Népszínház utcai megrendelőirodájában hatvan mázsa tüzelőfát. Augusztus 15-re jegyezték elő a szállítást. Aznap este kilencig vártuk a szállítókat — nem jöttek. Jött helyettük néhány nap múlva egy bocsánatkérő levél és 140 forint „fájdalomdíj".

Újabb szállítási határidőt is megjelöltek: augusztus 29-ét. A fa aznap sem jött meg. Újabb bocsánatkérő levél, újabb 140 forint „fájdalomdíj", újabb határidő: szeptember 23 és 24.

Szeptember 23-án meghoztak harminc mázsa aprított fát. A másik harminc mázsa helyett ismét bocsánatkérő levelet és 70 forintot kaptunk.

Meg kell jegyeznem, hogy összesen 282 forint szállítási költséget fizettem és 350 forintot kaptam vissza a késedelmes szállítás miatt. Így eddig már 68 forintot „kerestem" az üzleten.

A negyedik határidő október 14 volt. Aznap se jött meg a fa. Most várom az újabb bocsánatkérést, az újabb határidőt, és természetesen az újabb hetven forintot. Lehet, hogy a fát soha nem fogom megkapni, de csinos kis vagyonra teszek szert a „fájdalomdíjakból"!

Magyar Viktor
Budapest, VIII., Kisfaludy u. 36.

LEGYES-MÉZES...

Külföldi vendégeink könnyű, édeskés pecsenyebort kérnek a vacsorához, felhozunk hát a boltból Mézesfehért („Töltve a KÖZÉRT részére, szabványszám: MÉMSZ 1551-71"; ára rövid időn belül kétszer is emelkedett, ma már megközelíti a minőségi fajborokét.)

Amikor az utolsó deciket kitöltenénk, nyúlós szemetek között két jól megtermett, légytetem is csurran a poharakba. (Nem muslica!)

A címke tanúsága szerint e borfajtát a Pest megyei Pincegazdaság budafoki palackozója hozza forgalomba. Eltöprengek: vajon folyik-e ilyen üzemben meózás, és ha igen, miből áll az? Mert annyi temérdek üveg töltése közben egybe-kettőbe valóban kerülhet légy, de miért kell azt is eladni? Avagy úgy gondolja a vállalat, hogy a fogyasztó a pecsenyebort éppen légypecsenyével kívánja?...

G. Sz. L.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Szelíd (i) szavak" címmel megjelent cikkünknek a vendéglátással kapcsolatos észrevételei jogosak. A vállalat elmarasztalta az üzletvezetőt, többek között azért is, mert nem intézkedett a rossz vízcsapok ügyében.

A Nagyközségi Tanács VB 1974-ben emelte fel a strandbelépőjegy és a csónakbérlet árát. Ezt az indokolja, hogy az üdülőterület sokféle fejlesztési, fenntartási költségeihez alig kap külső támogatást, s szükség van a saját bevételek növelésére. A jegybevétel így is igen szerény. Ugyanakkor van ingyenesen használható kijelölt strandszakasz a tónál.

A területen három helyen függesztett ki a Volán menetrend-kivonatot. Sajnos, ezeket a jelzéseket az utasok letépdesik. Jövőre egy nagyobb falitáblára is felfestik ezt, s a szálloda portáját is ellátják menetrenddel. A fő baj természetesen nem ez, hanem az, hogy kevés az autóbusz. Újra megkeressük a Volánt, akkor is, ha kicsi a remény a járatok jelentősebb növelésére.

Úgy gondolom, hogy a cikkben felvetett gondok jobb szervezés és ellenőrzés mellett kiküszöbölhetők. Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy a község vezetőinek anyagi lehetőségei végesek és nem rajtuk múlik, hogy az ott nyaraló vendégeknek nem tudnak kulturáltabb körülményeket biztosítani. Ugyanis 8 millióért kellene ivóvízhálózat, 25 millióért szennyvízcsatornát építeniük, de ezt az összeget a község jelenleg nem tudja előteremteni.

Dr. Egyedi Ernő
osztályvezető
Bács-Kiskun m. Tanács VB

KÁR A BENZINKÚTÉRT

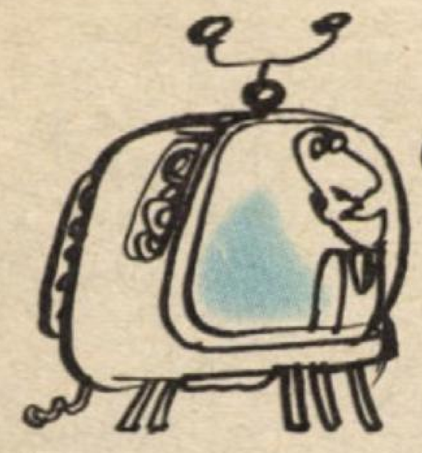
Az erdőtelki Szabadság MGTSZ korszerű töltőállomást nyitott Hevesen ez év májusában. Nagyon örültünk, mi autósok, mert ennél a kútnál szuperbenzint is lehetett tankolni. Ilyen kút, sajnos, hatvan kilométeres körzetben nincs. Most, alig négy hónap múltán, a kutat bezárták. Vajon miért? Egy ilyen kút megépítése hatalmas összegbe kerül, s most ott áll kihasználatlanul!

Kovács Pál
Heves

A CÍMZETT VÁLASZOL

Bírálatuk jogos, a VII., Rákóczi út 10. szám alatti boltunk valóban elhanyagolt. A szükséges intézkedéseket megtettük. Mentségünkre szeretnénk megemlíteni, hogy a szóbanforgó boltunk 1976. I. negyedévi fejlesztési tervünkben szerepel. Kétszintes, korszerű, önkiszolgáló boltot kívánunk kialakítani, abban a reményben, hogy átalakítás után a „Hófehérke" fantázia nevet ki fogja érdemelni.

Gönci Béla
főosztályvezető,
Ruházati Bolt Kisker. V.

EGY TUDOMÁNYÁG SZÜLETÉSE

Sokféle alakban lépett már elém Hudák Jenő, de így még sohasem! Aranykeretes szemüveget viselt, halántékán a haja ezüstösre volt festve. Zöld lódenkabátja alól fehér nadrágszár villant elő, hóna alatt orvosi táska. Meg kellett állítanom őt, bár sietős utam volt.

— Professzor úr — szólítottam meg tisztelettudóan —, nem ismer meg?

Szemüvege mögül vaksin pislogott rám.

— Hogy is hívnak, fiam? — kérdezte tudományos szórakozottsággal.

— Nem emlékszik rám? — szóltam megbántva. — A professzor úr mellett álltam Rembrandt: Anatómia című híres festményén!

Erre már megismerte a hangomat. Lekapta a szemüveget az orráról és nyújtotta a kezét:

— Nem látok ebben az elegáns szemüvegben — magyarázta. — A régiség-boltban vettem, a tekintély kedvéért, de sajnos nyolc dioptriás. Viszont kell a beosztásomhoz.

— Természetesen kell — bólintottam, mint aki mindent ért. — De ilyen beosztással igazán kaphatnál státusz-szimbólumként egy vakvezető kutyát. Szóvá is fogom tenni, ha megmondod, hol dolgozol?

— A Tudományos Főközpontban — felelte Hudák barátságosan. — Egy új osztály szervezésére kaptam megbízatást.

— És ki vagy te, óh, tudományok atyja?

— Én vagyok az első orvos-televiziológus — közölte.

— Várj — emeltem fel az ujjamat —, most megpróbálom magyarra fordítani a szavaidat. Orvos-televiziológus, vagyis televíziót gyógyítasz, vagyis a GELKÁ-nál dolgozol és ezek szerint te szállítod a Tudományos Főközpont elromlott készülékeit be a műhelybe, mert a javításhoz biztosan nem értesz. Stimmel?

— Nem egészen — csóválta a fejét Hudák —, de azért nem haragszom rád. Hallottál már valamit az orvosi szakterületekről?

— Hallottam — bólintottam. — Vannak például elsőrangú elmeorvosok. Ajánljak egyet?

— Hallottál már valamit az orvos-meteorológiáról? — kérdezte Hudák, és nem reflektált célzásomra.

— Tudok róla — feleltem. — Modern tudományág. Mióta beigazolódott, hogy az időjárás hatással van az ember szervezetére, idegrendszerére.

— Pontosan feleltél, fiam — mondta Hudák szemtelenül. — Nos, a televíziónak is van sugár-ártalma. Nem az az elektromos rezgés árt, mely a légkörben halad, hanem ami a képernyőn jelenik meg. Többmillió embert éri hazánkban naponta, hétfő kivételével, ez a sugár-ártalom. Ennek pedig hatása van az idegrendszerre.

Le akartam térdepelni elé, de gyengéden visszahúzott.

— A Hudák-féle orvos-televiziológia ezt a hatást figyeli. Ha kell, előrejelzést ad, óvatosságra int.

Orvosi táskájából Rádió- és Televízióújságot vett elő, meg néhány stencilezett levonatot:

— Ez a sokszorosított anyag a televízió műsorterve — magyarázta — egy hónapra előre, fél évre előre, és így tovább. A Tudományos Főközpont szerzi be ezeket a tévétől az én számomra. Én pedig távlati prognózist készítek belőle, továbbá egyhetes és huszonnégy órás előrejelzést is adok. A holnapi, esti műsor sugárzása például erősen veszélyes természetű. Dühkitörésekre vezethet, esetleg depressziós állapotokra. Más műsor viszont ólmos fáradtságot hozhat, szív-panaszokkal, légzési nehézségekkel.

— Tanár úr! — kiáltottam és esengve megragadtam a kezét. — Mondja meg nekem őszintén, de ne kerteljen: megnézhetem a ma esti tévéjátékot?

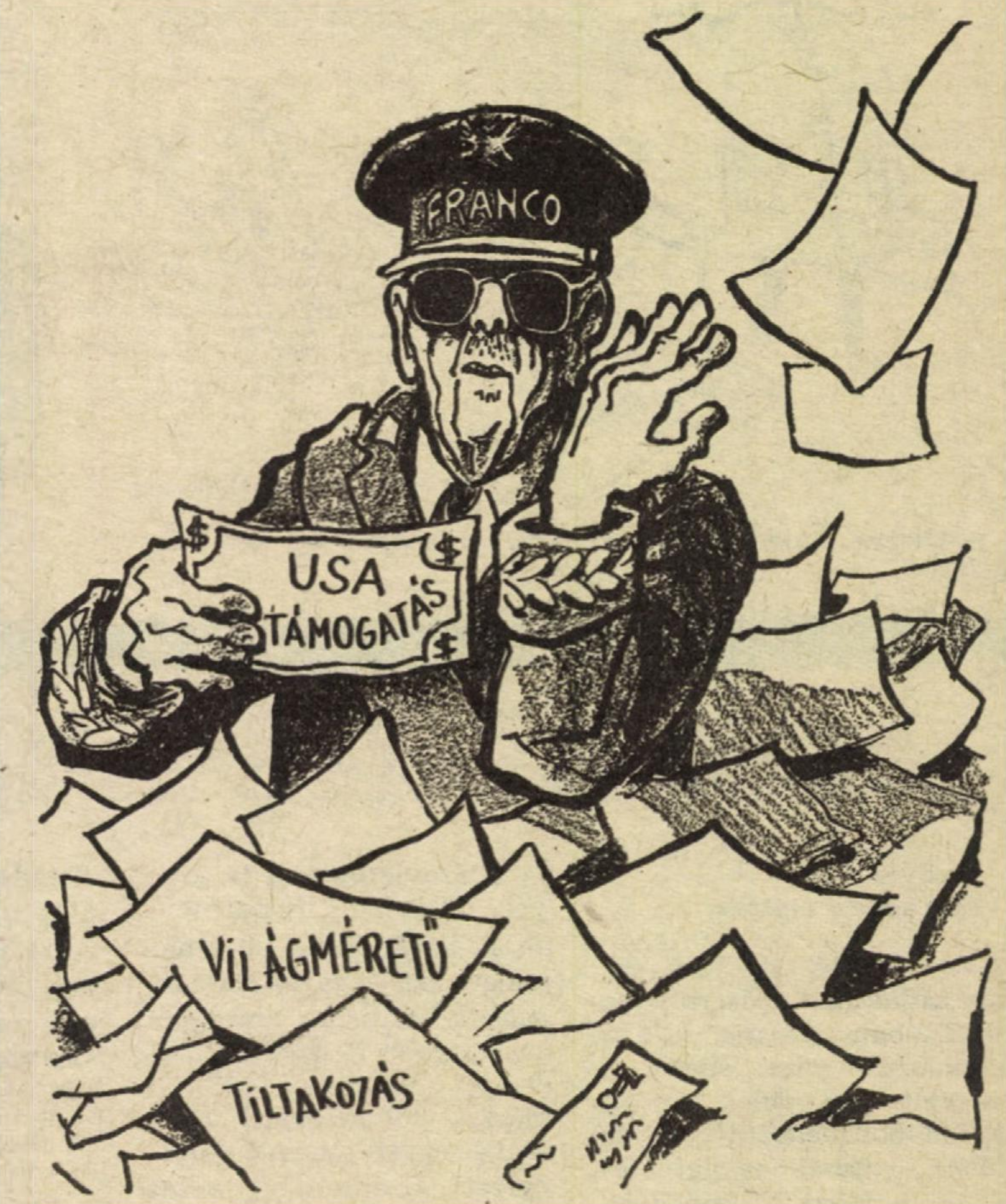
Hudák megnézte a szemem fehérjét és a pulzusomra tette a kezét. Aztán komolyan, szomorúan azt mondta:

— Nézzed meg, ha szeretnéd. Neked már mindegy.

Somogyi Pál

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

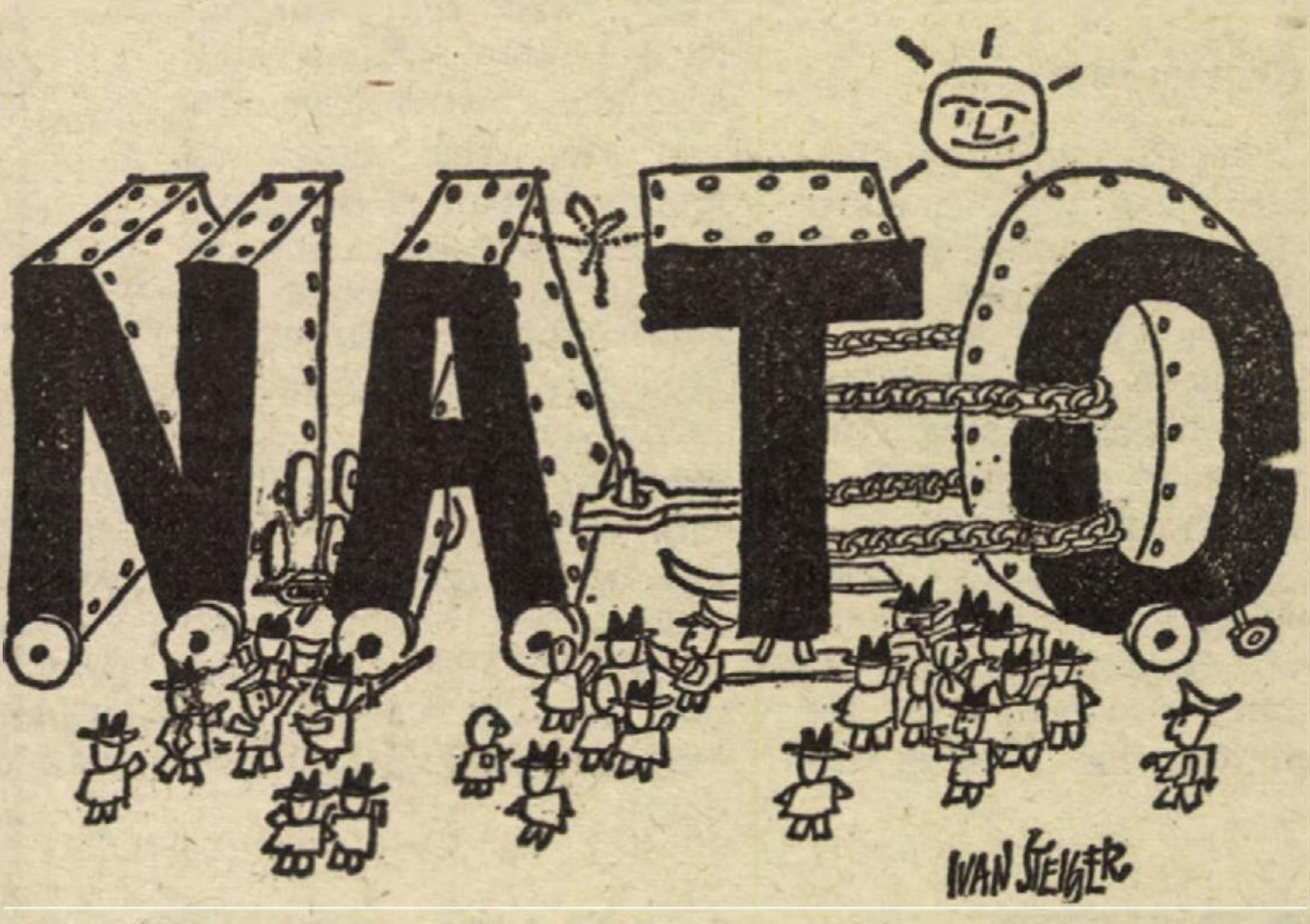
FRANCO ÉS A KIVÉGZÉSEK ELLENI TILTAKOZÁS

– Végre itt van a levél, amelyre számítottam!

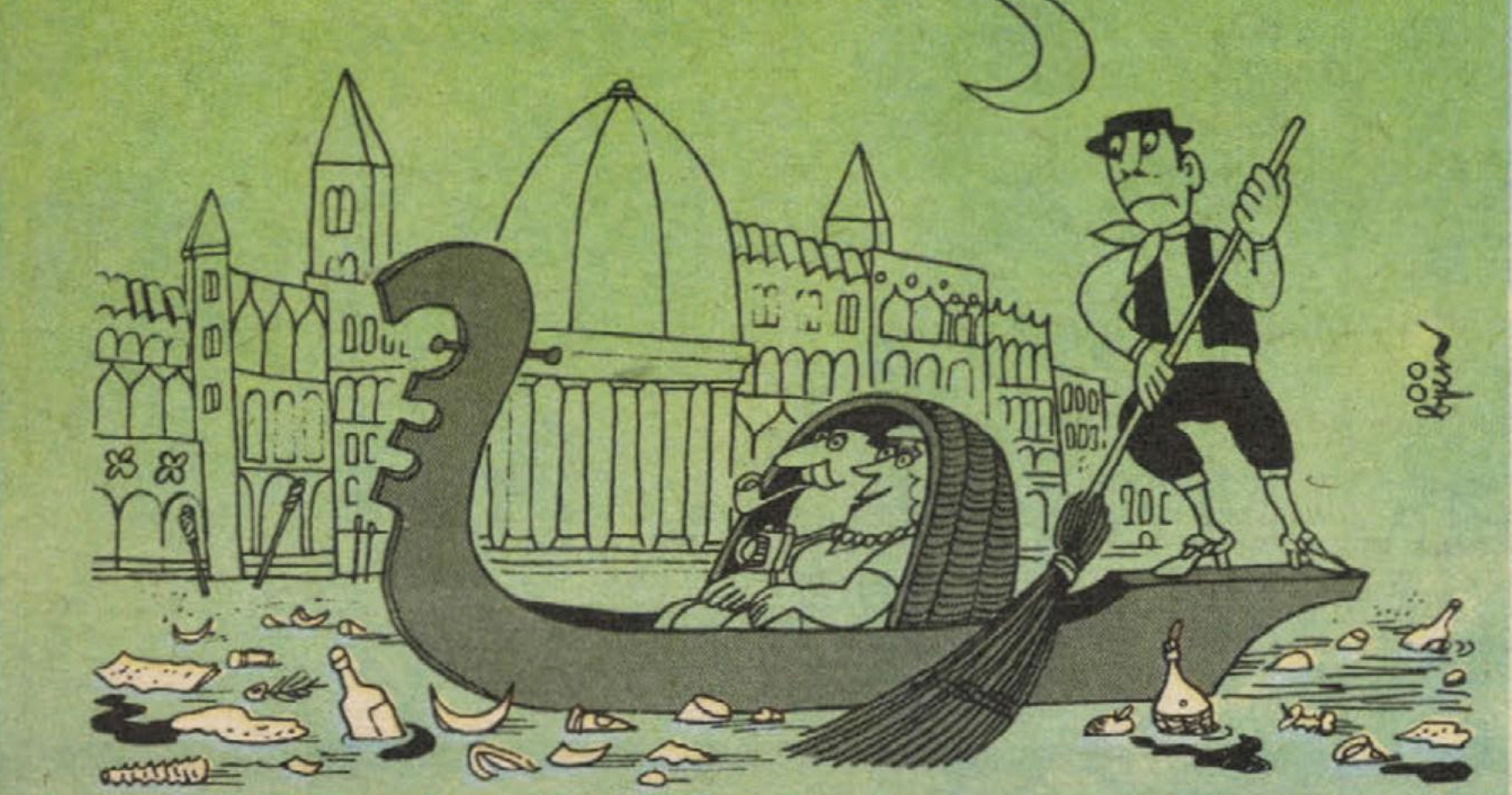
(„International Herald Tribune")

NEHÉZ ÖSSZETARTANI . . .

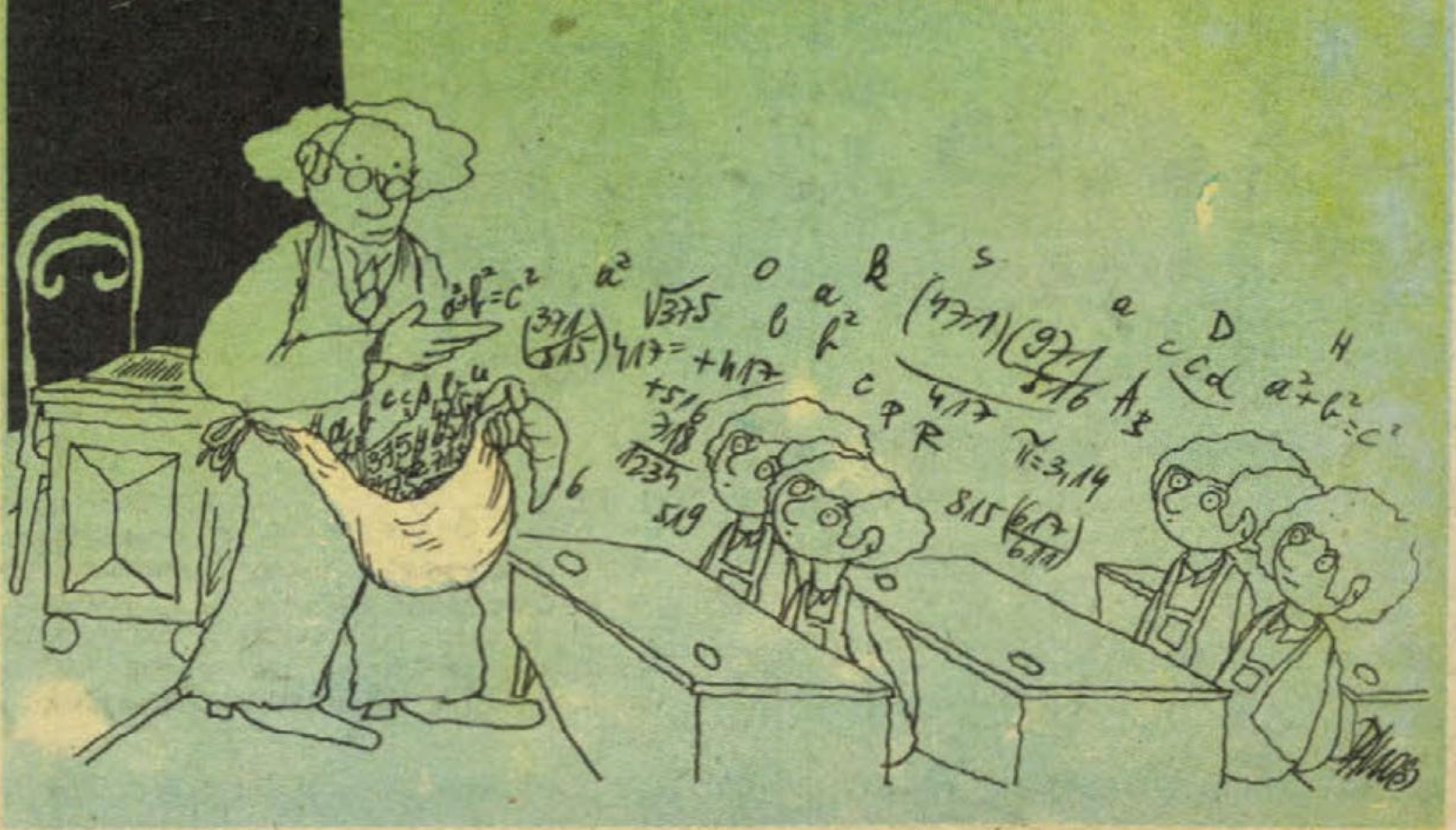

(„Die Presse", Ausztria)

XX. SZÁZADI ROMANTIKA

A MATEMATIKA NAPSZÁMOSA

JÓ TANÁCS

– Otthon majd igyék forró teát, és vegyen be két aszpirint!

HENTESNÉL

– Én az újság főzési tanácsait követem. Ma azt írja: végy négy szelet bélszínt…

Levélváltás import ügyben

Kedves Szerkesztő elvtárs!

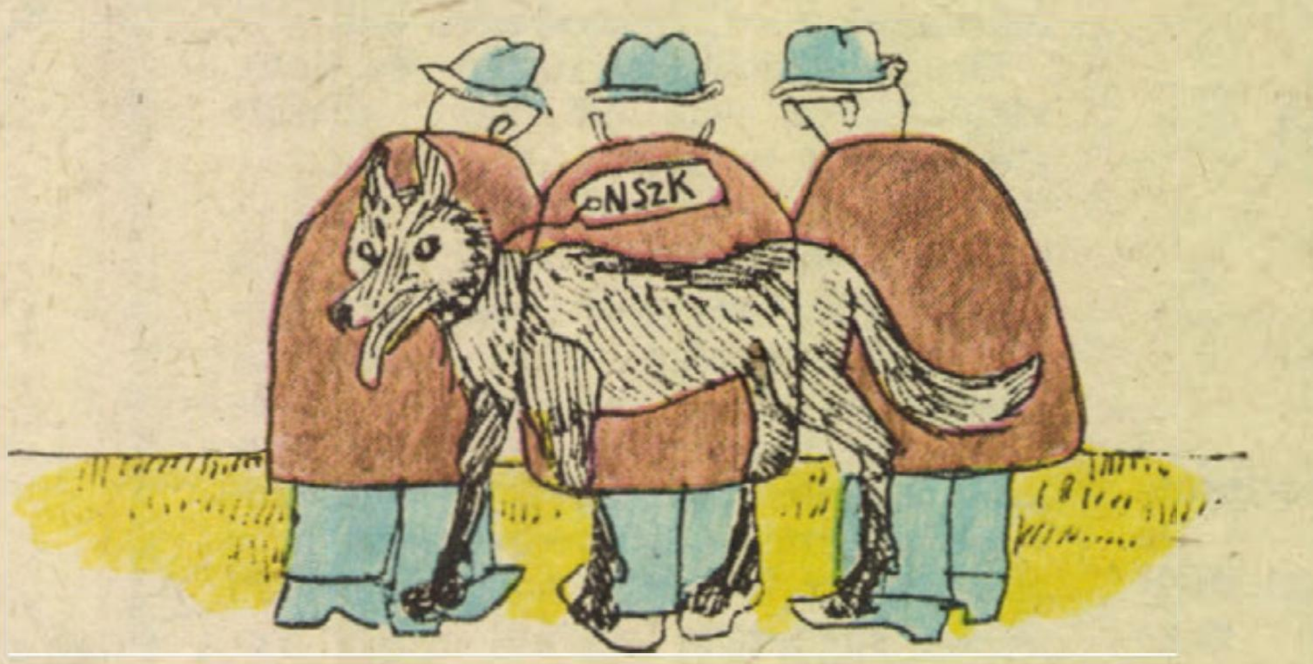
Vállalatunk értékes tenyészállatokat vásárolt az NSZK-ban. Hosszas vita és alkudozás után végül is létrejött az üzlet és az NSZK-ból behoztuk a valóban kitűnő német tenyészállatokat. Ugyanilyen német tenyészállatokat importálhattunk volna az NDK-ból is. Szocialista ország, miért nem onnan hoztuk be?

Kedves Olvasónk!

Jó kérdés, igyekszem megfelelni rá. Hozzásegít ehhez az is, hogy van, aki hasonló ügyekben nem az NDK—NSZK importról kérdez és nem is a tenyészállatokról. Nemrégen például azt kérdezte egy olvasónk, hogy miért Svájctól vásároltuk meg egy nagyon fontos gyártmánynak a szabadalmát, amikor azt legalább olyan színvonalas kivitelben megvásárolhattuk volna a Szovjetuniótól is. Helyes, ha a nyugati partnertől is vásárolunk, de lehetőleg azt vegyék tőlük, amit szocialista országból nem tudnak beszerezni. Magyarán mondva: NSZK-márka, dollár, svájci frank és más egyéb nyugati valuta helyett fizethettünk volna rubelben, vagy leszállíthattuk volna exportáruban az ellenértéket.

Őszintén szólva rest voltam az ügynek alaposabban utána nézni, egyszerűen arra gondoltam csupán, hogy a szokásos nyugat-mániáról van szó, mint ahogy ezt annyi másban is tapasztaltam. Eléggé hibáztatom magamat, hogy ezzel a magyarázattal megelégedtem. Még azt sem hozom fel mentségül, hogy éppen azokban a napokban olvastam a Magyar Nemzetben egy igazán mosolyra késztető apróhirdetést, amely körülbelül így szólt: „Német juhászkutya kölykök NSZK szülőktől eladók."

Töredelmesen bevallom, elég nagy felületesség volt részemről, hogy nem gondoltam arra a különbségre, ami az NSZK szülőktől származó német juhászkutya kölykök és az egymás-

sal azonos értékű és fajtájú NDK tenyészállatok között fennáll. De a kutya-ügy nem nagy ügy: az NSZK szülőktől származó kutyakölykök árát (még ha a származást, a pedigré növelése céljából hirdették is) mégiscsak magyar forintban és nem NSZK márkában vagy más kemény valutában kellett kifizetni és legfeljebb néhány ezer forintot, mivelhogy NSZK szülőktől származó, Pesten született kutyusokról van szó.

Levele alapján most már mindent átgondolva (közhellyel szólva: átértékelve) egészen más meggyőződésre jutottam. Elsősorban is feltettem magamnak a kérdést, hogy azok az elvtársak és kartársak, akiknek a feladatuk a tenyészállatok felkutatása, azonos értékű importcikkért (akár tenyészállat vagy bármiféle szabadalom, tengeriherkentyű stb.) miért utaznak olyan nagy előszeretettel Nyugatra? Feltételezem, hogy az NDK közelebb áll a szívükhöz, mint az NSZK és a Szovjetunió még közelebb áll a szívükhöz, mint Svájc, akkor mi okuk lehet mégis nyugati valutáért vásárolni?

Erre röviden felelhetek: a napidíj varázsa ez. Feltehetném azt a találós kérdést, hogy hol több a napidíj és mennyivel jár jobban anyagilag az, aki ezt a több napidíjat választja? De minek? Nyilván ön is kitalálta már azóta. Egyszer ki kellett utazni néhány napra piacot kutatni, legközelebb néhány napra a tárgyalások miatt, ezt követően pedig ugyancsak néhány napra az üzlet nyélbeütéséhez. Aztán pedig a szakmaközi szimpozionra tenyészállat ügyben és így tovább. Meg vagyok győződve arról, hogy senki sem vett föl nagyobb és több napidíjat, mint amenynyi jár neki. Most már csak azt szeretném tudni, hogy ez a szemlélet menynyibe kerül a népgazdaságnak?

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

ÉRZÉKENYEK A DOLGOZÓK

Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár gondoktól barázdált homlokú vezetője becsengette bájos titkárnőjét:

— Pirike, kérem, hozzon nekem egy pohár reprezentációs ásványvizet, továbbá érdeklődje meg, dagadt-e még Perczegős Norbert orra, s amennyiben igen, küldje fel hozzám.

Nem sokkal később megjelent az ajtóban a művezető.

— Jöjjön, jöjjön Perczegős és mutassa az orrát! Mint egy jól megnőtt Ella burgonya! Mi történt tulajdonképpen?

— Sehoda Lajos, a timsó részlegből, megfricskázta az orromat. Jókedvében! — sóhajtott egy keserveset a művezető.

— Kedves barátom, majd kiutalok egy kis fájdalomdíjat. Maga az én legbizalmasabb, legkedvesebb munkatársam. Éppen ezért tudnia kell: a mi gyárunkban a munkafegyelem a null ponton van. S ez aggasztó.

— Ha szabad megjegyeznem, ez az ön túlzott humanizmusának köszönhető...

— Talán igaza van. De senkit sem szabad megsérteni: állandó létszámhiánnyal küzdünk. Üzemünk dolgozói egyetlen rossz szóért, a legényhébb figyelmeztetésért megsértődnek és máris kikérik a munkakönyvüket. Amikor olyan robbanómotorokat adtak ki a kezükből, melyek egyáltalán nem robbantak, szóltam én egy szót? Nem szóltam.

— Szétdarabolva, levélnehezékként értékesítettük a robbanómotorokat — jegyezte meg vigasztalóan Perczegős, majd így folytatta: — A későn jövőket az ön határozott utasítására hangos „Isten hozta minálunk!"-kal fogadom, ahelyett, hogy pénzbüntetést rónánk ki rájuk.

— Nem tehetjük — legyintett rosszkedvűen Stirpák. — Vegyük például Stehola Árpádot. Nálunk félórás az ebédidő, de a hallgatólagosan eltűrt egyórás ebédidőt is kevesellte, amit a bableves elfogyasztására fordíthatott. Többször előfordult, hogy reggel kilenckor kiment tízórait vásárolni és délután négykor jött vissza, mert lassú volt a kiszolgálás a kereskedelemben. Ezért Stehola Árpádot, jelképesen 1 Ft 50 fillér pénzbüntetéssel sújtottam. Mire gúnyosan az asztalra vágott két forintot és felkiáltott: „Na, ide sem jövök többet". Vette a kalapját és átment a konkurrens üzemhez, a Beretvaszappan és Elektromos tökgyalu feldolgozóba, ahol tárt karokkal fogadták. Persze, azóta már ott is megsértődött valamiért.

— Ott is vette a kalapját és átment a konkurrens üzembe, a Nemhabzó Beretvapenge és Léglökéses Háztartási Gépgyárba, ahol tárt karokkal fogadták — sóhajtotta szomorúan Perczegős.

Abban a pillanatban Pirike nyitott be a párnázott ajtón.

— Most kaptuk az értesítést, hogy az Új-Zélandba exportált 500 vagon timsót visszaküldték, mert a mi timsónktól újra kinőtt a szakáll.

— Ki a felelős mindezért? — kérdezte felháborodott hangon Stirpák.

— Mladonácz Herbert.

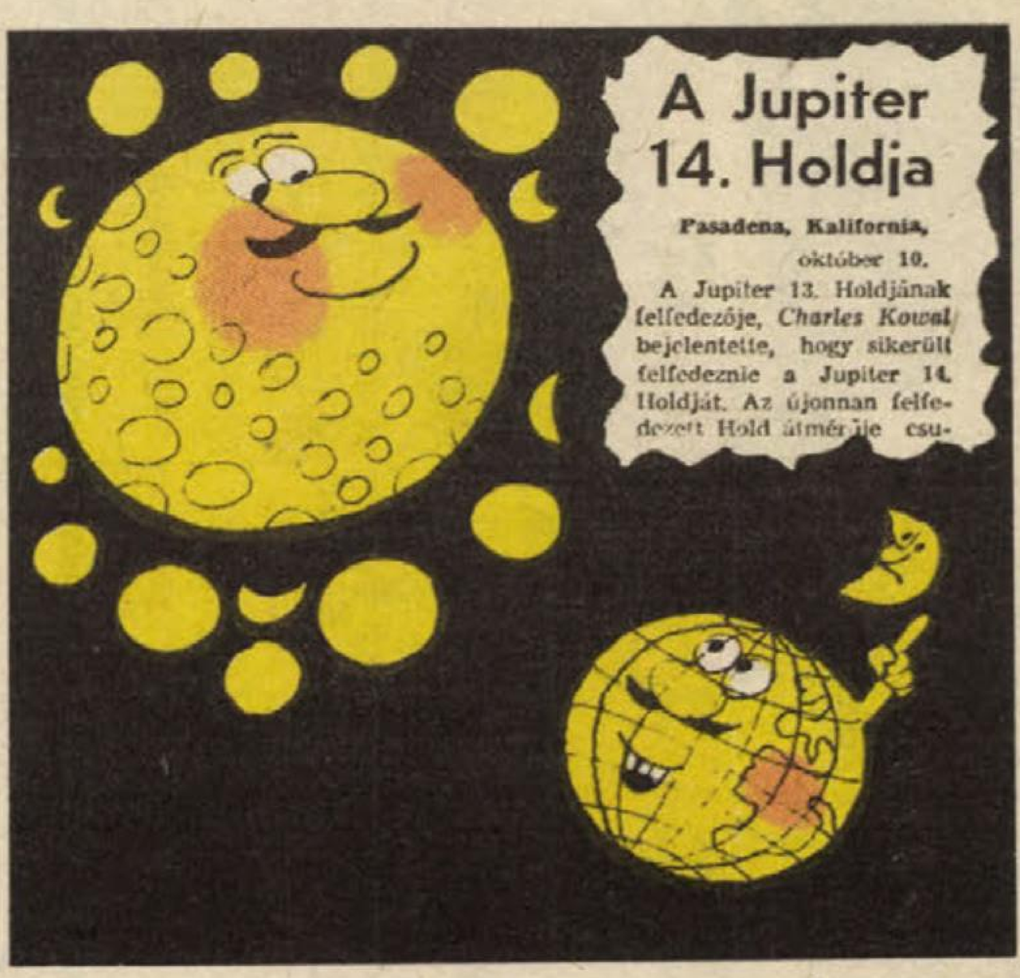
— Sajnos, ő egyike a legérzékenyebb lelkű dolgozóinknak. Mindezt azonban nem hagyhatjuk szó nélkül. Pirike, azonnal menjen le a műhelybe és mondja Mladonácznak, hogy enyje, bejnye. De muzsikáljon a hangja. Nem szeretném, ha megsértődne! — mondta elcsigázottan Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár balsorsú vezetője.

Galambos Szilveszter

A HÉT HÍREIBŐL

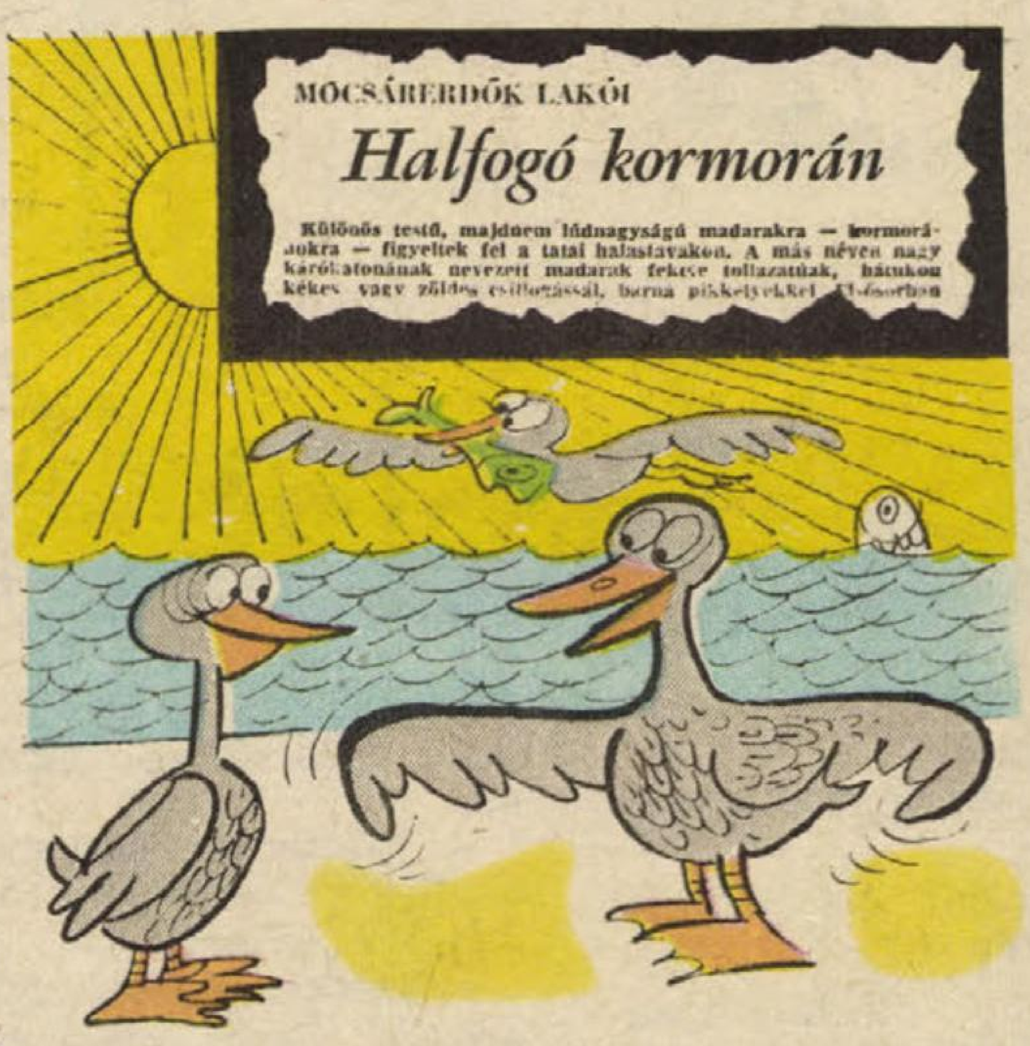
Fülöp György rajzai

– Maga mellett, szomszéd, az én egy holdammal csak szegényparaszt vagyok.

– A Távfűtő Vállalat megbízásából számlálja a lehullott leveleket.

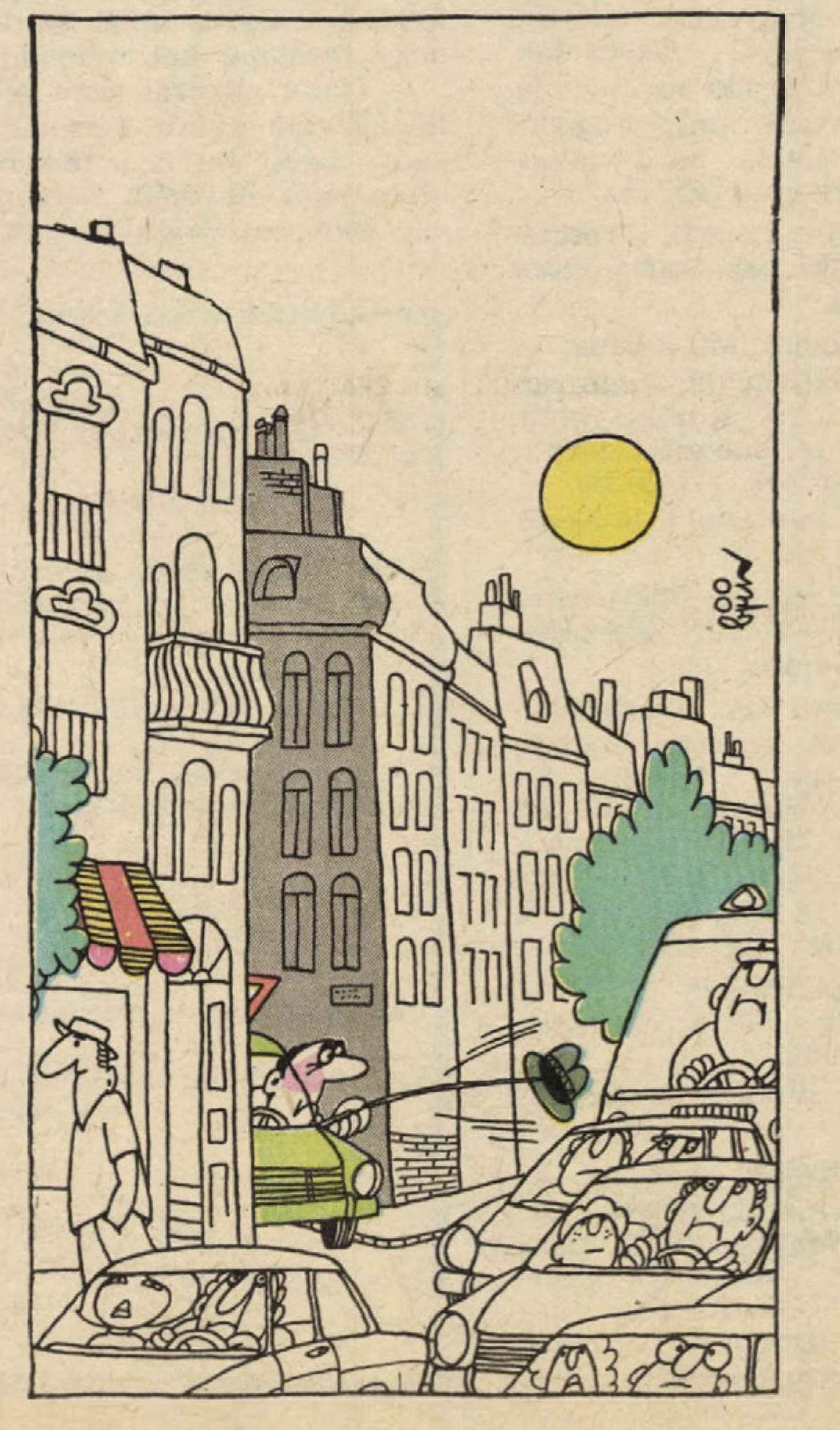

– Ekkora halat fogtam!

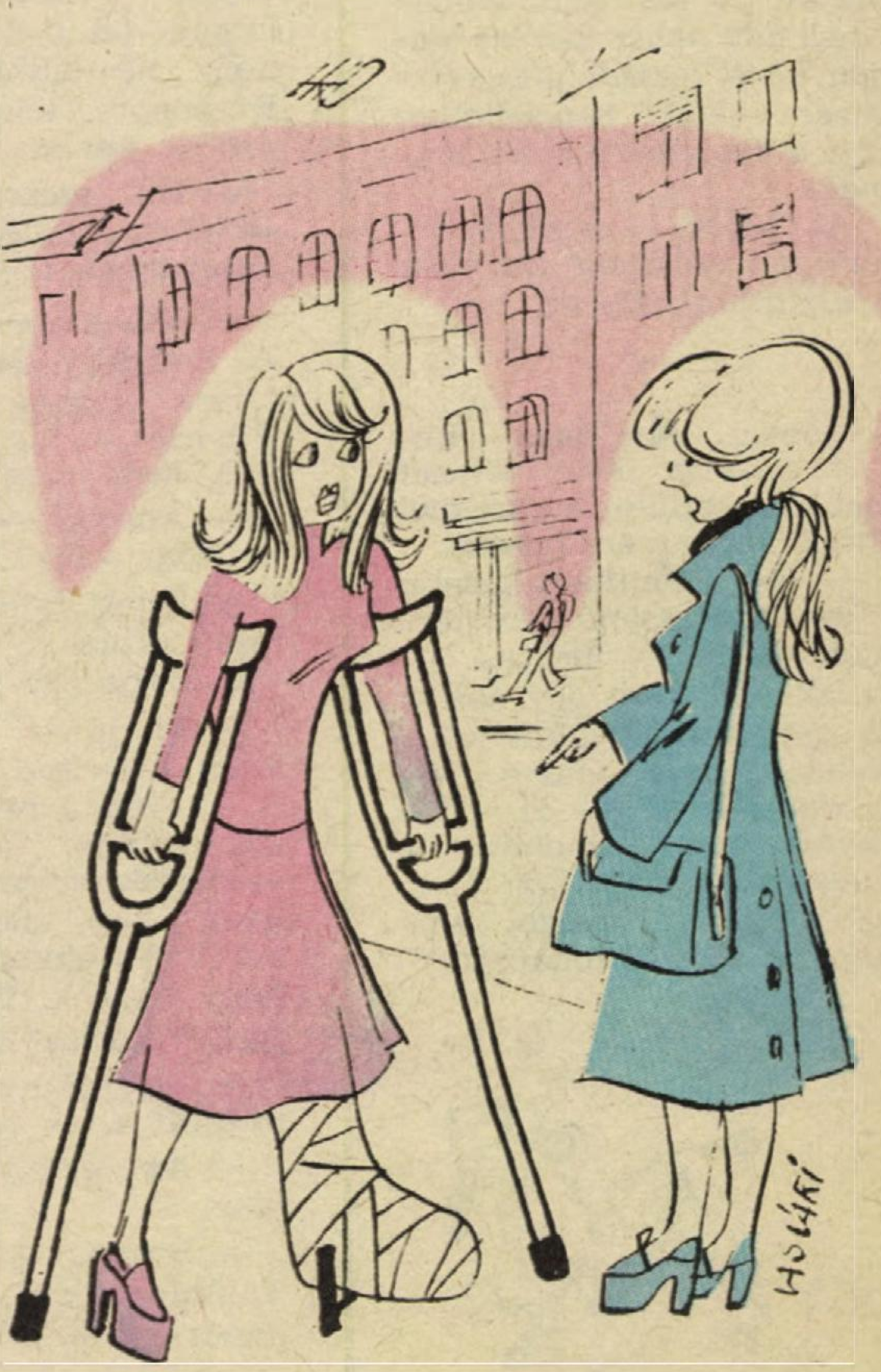

– Nem nagy kunszt felmászni, tüzelő nélkül...

ÓVATOS AUTÓS

A DIVAT ÁLDOZATA

– Mi történt veled?
– Leestem a cipőmről...

TRIBUN

Jim Robertset ünnepelte a kanadai sajtó. A Montreal Canadiens jégkorongozója a bajnokságot megelőző bemutatók során három meccsen hét gólt lőtt.

— Hetet? — csodálkozott szerényen a csatár. — Nem is tudtam pontosan. Sosem tartom számon az ilyesmit. És különben is, nyolc volt.

Muhammad Alit interjúvolta egy nyugatnémet újságíró.

— Azelőtt mindig megjövendölte, hányadik menetben üti ki az ellenfelét. Erről a Frazier-mérkőzés előtt letett. Miért?

— Allah megváltoztatott.

— Szerényebb lett?

— Nem éppen. Aki olyan zseniális, mint én, annak nehéz szerénynek lennie.

*

Az északi síidény első futóversenyét a norvégiai Kongsingerben rendezték. Öt kilométeres távon és — egy lóversenypályán. Hó ugyanis még Norvégiában sem esett az idén. S a versenytávot — jobb híján — huszonhét tonna őrölt jéggel szórták fel.

*

Haiti labdarúgószövetsége érdekes rendeletet hozott. A kiállított labdarúgóknak most három napon belül terjedelmes értekezést kell benyújtania: „Mi a sportszerűség?” címmel.

Az utóbbi hetekben jelentősen csökkent Haitiban a kiállítások száma.

*

Robert McCreary huszonhat éve teljesít mentőszolgálatot a glasgowi Ibrox-Park mérkőzésein.

— A legfantasztikusabb dolog múlt szombaton történt velem — mesélte. — Valaki bedobott egy söröspoharat, vállon talált vele. Néhány perc múlva felbukkant a tettes is. „Bocsásson meg — mondta. — Tévedésből nem az üres, hanem a tele üveget dobtam be. Visszakaphatnám?”

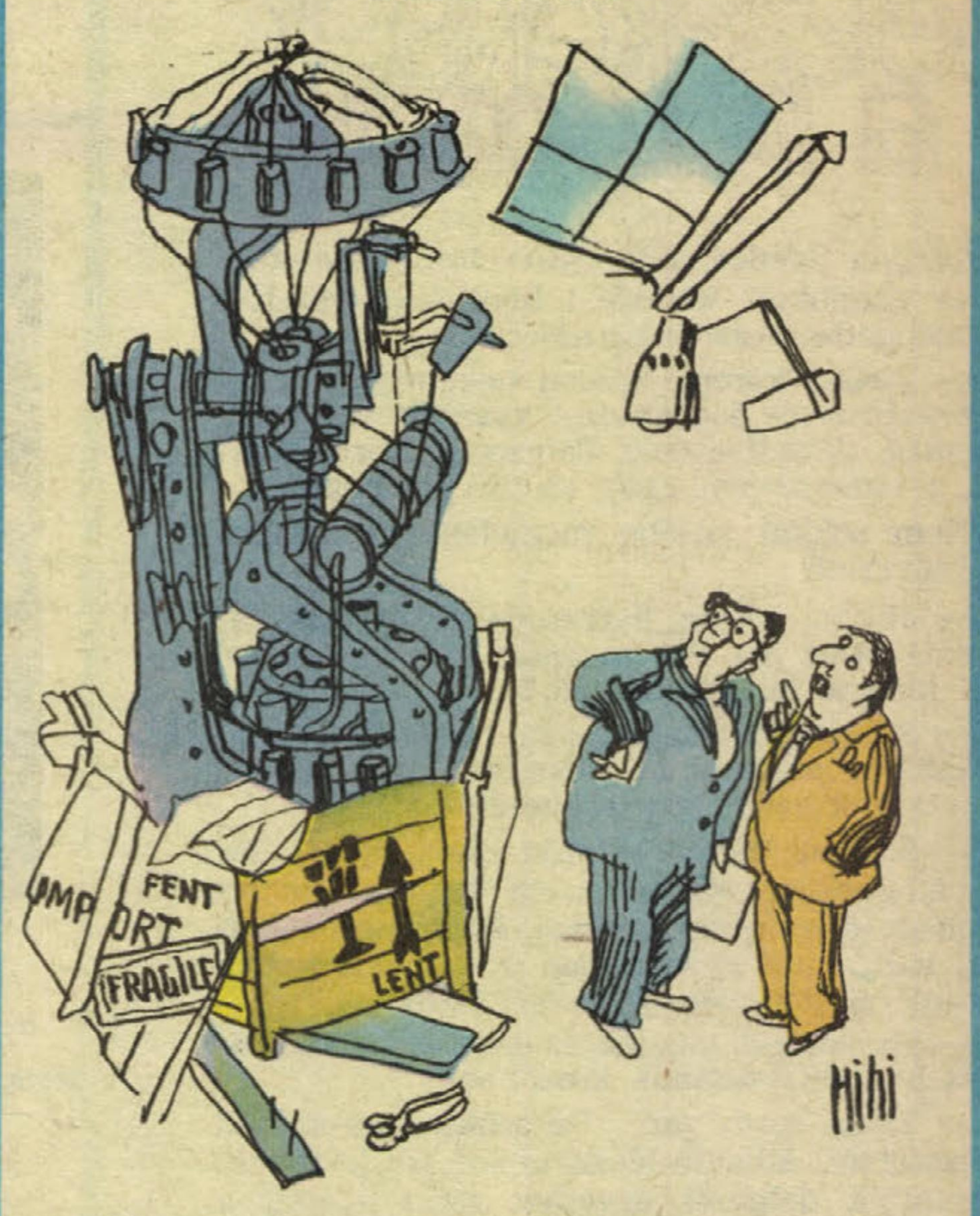
(p. p.)

Óvatos diák

ÖRDÖGI KÖR

— Ötven ember munkáját végezné el, ha egyet találunk, aki működteti...

Látogatás

— Szervusz Fügedi.

A beteg feltámaszkodott a párnáján.

— Nicsak. Vihorlát — mondta kedvetlenül. — Hát te?

— Eljöttem, hogy meglátogassalak. Tudod, az osztály úgy határozott.

A beteg arcán két függőleges redő jelent meg. A viszolygás ráncai.

— Értem — felelte. — Az osztály úgy határozott. Nagyszerű. Nyilván enyhe szótöbbséggel. Kartársak, emelje fel a kezét, aki azt akarja, hogy ne látogassuk meg Fügedit. Köszönöm kartársak, most ellenpróbát kérek. Nagyon kedves.

— Ne viccelj, Fügedi. Természetesen mindenki azt akarta, hogy látogassunk meg.

— Világos — bólogatott a beteg. — A kollektív lelkiismeret megnyugtatása. Nagyon szép. Közöld velük, Vihorlát, hogy rettenetesen tévednek, mert meg fogok gyógyulni.

— Apropó — folytatta a látogató. — Hogy vagy?

A beteg fájdalmasan felkacagott, mint akinek a vesztőhely lépcsőjén jut eszébe egy pajzán vicc.

— Ez jó — mondta. — Itt fekszem kiterítve. A fejemen priznic. A mellemen priznic. A fülemen átsüt a fény. A bőröm lötyög. Az éjjeliszekrényen annyi orvosságos üveg, hogy sakkpartit játszhatnánk velük. És akkor te még azt kérded, hogy vagyok. Nem szégyenled magad, Vihorlát? Ez meg itt micsoda?

A látogató nyomorult arccal nyújtotta át a kis csomagot.

— Az osztály küldi. Három minyon.

— Bravó — nyögte a beteg. — Tapsolok. Volt szívük három minyont küldeni. Nagyvonalúság. Csupa nemes lélek. Megannyi granszenyőr. Óriási. Gratulálok. Alamizsna, mi? Alighanem azt hiszitek, hogy két influenza között a Citadella lépcsőjére járok kéregetni, mi?

— Berkenye bácsi mondta is, hogy a világért se állítsak be hozzád három minyonnal.

— Berkenye bácsi. Kitűnő. Kis önarckép. Erről ráismerek Berkenye bácsira. Aranyos ember. Egyszemélyes üdvhadsereg. Három minyont sajnál a beteg kollégájától. Hogy nem sül le a ...

— Hadd mondjam végig. Berkenye bácsi igenis azért kardoskodott, hogy legalább hat minyont hozzak.

— Hatot! Szóval nem elég, hogy itt fekszem a kór karmaiban, Berkenye bácsi azt is a lelkére venné, ha rondán elhíznék. Berkenye bácsi egy kalóz. A bostoni fojtogató szentegylet volt Berkenye bácsihoz képest. Mondd, Vihorlát, de őszintén, ne kímélj a legrosszabbtól sem: hiányzom odabenn?

— Hát kérlek...

— Ne folytasd. Tudtam. A nap süt, a gépek kattognak, folyik a hecc, folyik a kávé, észre sem veszik, hogy Fügedi Árpád nincs közöttük. És rájuk pazaroltam életem húsz legszebb évét. A szívemet tettem ki.

A szívemet. Ezt ni, ezt a dobogót, ezt a sajgót.

— Nem engeded, hogy befejezzem. Igenis, mindenkinek nagyon hiányzol.

— Hát persze. Fügedi hiányzik, hogyne. Fügedi, az igavonó. A jó barom, aki egymaga is elhúzza a szekeret, mi? Ingyenélők! Esélylesők!

— Neked semmi se jó.

— Na végre. Most kibújt a szög a zsákból. Most kimutattad a fogad fehérjét. Köszönöm, Vihorlát Jenő. Te is aranyember vagy. Nem elég, hogy itt fetrengek a kór martalékaként, még hajigáljam is magam a boldogságtól. Mondd, mit csináljak? Rendelkezz kérlek, nyugodtan. Lőjek fel zöld rakétákat? Vessek bukfencet? Dobjak be egy csacsacsát?

— Ne izgasd maga, Fügedi, mert felmegy a lázad.

A beteg szemrehányó tekintetet vetett a látogatóra.

— Úgy. Szóval te jobb szeretnéd, ha nem menne fel a lázam. Holott tudod, hogy a láz a szervezet természetes védekezése. Hogy a láz elpusztítja a vírusokat. Jól van, Vihorlát, most legalább tisztán látok. Azt akarod mondani, hogy inkább én pusztuljak, mint a vírusaim. Gyilkos!

Másnap Berkenye bácsi állt meg Vihorlát Jenő íróasztala mellett.

— Na? Volt a betegünknél? Mit csinál Fügedi?

— Nincs ok az aggodalomra — nyugtatta meg Vihorlát. — Már egészen jól van.

Peterdi Pál

Őszi apróságok

TOLEDÓI SÍRFELIRAT

Bikának a szarv a tőre,
ezt nem tudta Salvatore...

FRANCIA HULIGÁN

Tán épp most ver szájba
valakit Versailles-ba...

NAPTÁRI BÖLCSESSÉG

Minden évszak rajtunk ezt-azt
másít,
a ködös ősz például asztmásít...

Sz. Gy.

KOTLJARSZKIJ:

NEHÉZ KÉRDÉS

— Mégiscsak érdekelne: hol dolgozik? Próbáljon meg visszaemlékezni — győzködtem beszélgetőpartneremet, aki vörösen a homlokát törölgette és ismét csak azt felelte:

— Nem emlékszem, ha megöl sem emlékszem. Azt tudom, hogy valamilyen hivatalban, de hogy melyikben, arra egyszerűen nem emlékszem.

— Akkor okoskodjunk. Hogyan került oda?

— Protekcióval — derült fel az arca, hogy végre valamibe megkapaszkodhatott.

— Iskolatársam jóakarója helyezett el.

— Régen?

— Három éve.

— És milyen szöveg kíséretében?

— Azt mondta, hogy tiszta munka.

— És mivel foglalkozik a munkahelyén?

— Papírokat rakok az egyik helyről a másikra. Pontosabban az asztal bal oldaláról a jobb oldalára.

— Milyen papírokat?

— Különbözőeket. Hosszúkásakat, négyszögleteseket... A legtöbbjük egy lapból áll, de van olyan is, ami többől.

— És mi van ezeken a papírokon?

— Honnan tudjam? Sohasem néztem meg egyet sem.

— Bocsáson meg, mennyi a fizetése?

— Százhúsz rubel.

— Mit kell ezért csinálnia?

— Mondtam már, papírokat rakni az egyik helyről a másikra.

— És a kollégái mit csinálnak?

— Tudja — mondta elgondolkozva —, ez a kérdés sosem izgatott különösképpen, de azt hiszem, kö-

zülük egyesek ezeket a papírokat írják, mások gépelik, vagy fordítva.

— Szóval százhúszat kap...

— Itt százhúszat. És százat a másik helyen.

— A másik helyen?... Hogyan győzi?

— Állandóan ingázom a két hivatal között.

— Oda is protekcióval jutott be?

— Persze, hogy azzal. Próbáljon ismeretség nélkül jó helyet találni.

— Mitől jó a másik hely?

— Tiszta ez is.

— Hivatal?

— Természetesen.

— Melyik?

A plafonra meredt és megrándította a vállát.

— Ezt nem tudnám megmondani. Mindössze két éve dolgozom itt, időm sem volt utánanézni.

— És itt mit csinál?

— Nagyjából ugyanazt: papírokat rakok az egyik helyről a másikra.

— Ugyanúgy?

— Majdnem ugyanúgy. Csak itt kevesebb a papír, mint ott és ezért néha unalmambam megszámolom az ablakunk alatt elhaladó autóbuszokat.

Éreztem, hogy zsákutcába kerültem. Elhallgattunk mind a ketten. Végül nem bírtam tovább a hallgatást és utolsó kísérletet tettem, miközben ártatlan szemeibe néztem:

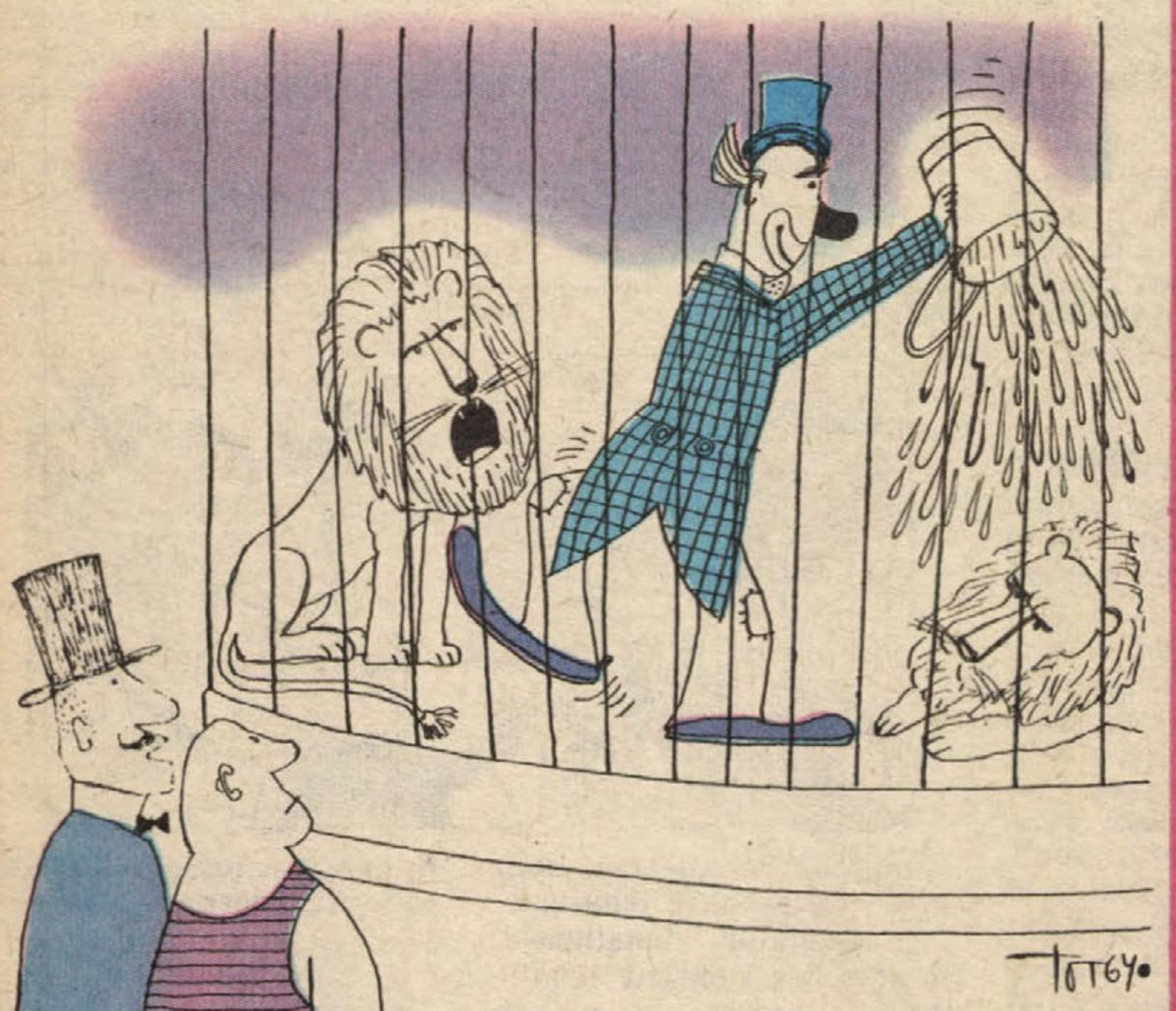
— Ha nagyon koncentrálna, nem tudna mégis rájönni, hol dolgozik?

Szeretettel, együttérzéssel pillantott rám és úgy suttogta:

— Mondja meg őszintén, nem teljesen mindegy, hogy hol dolgozom?

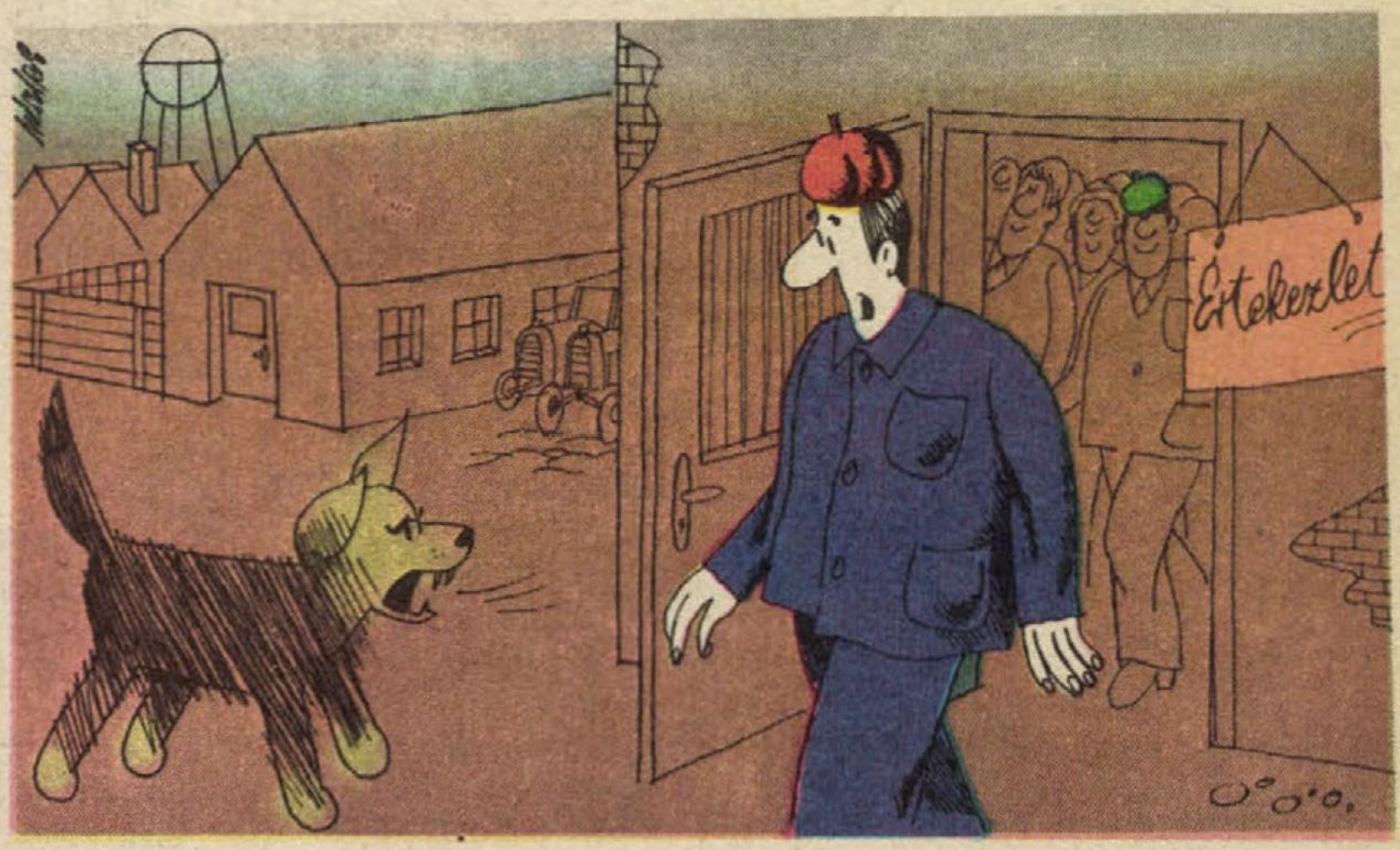
(Oroszból fordította: Barabás Péter)

BÚJTATOTT STÁTUSZ

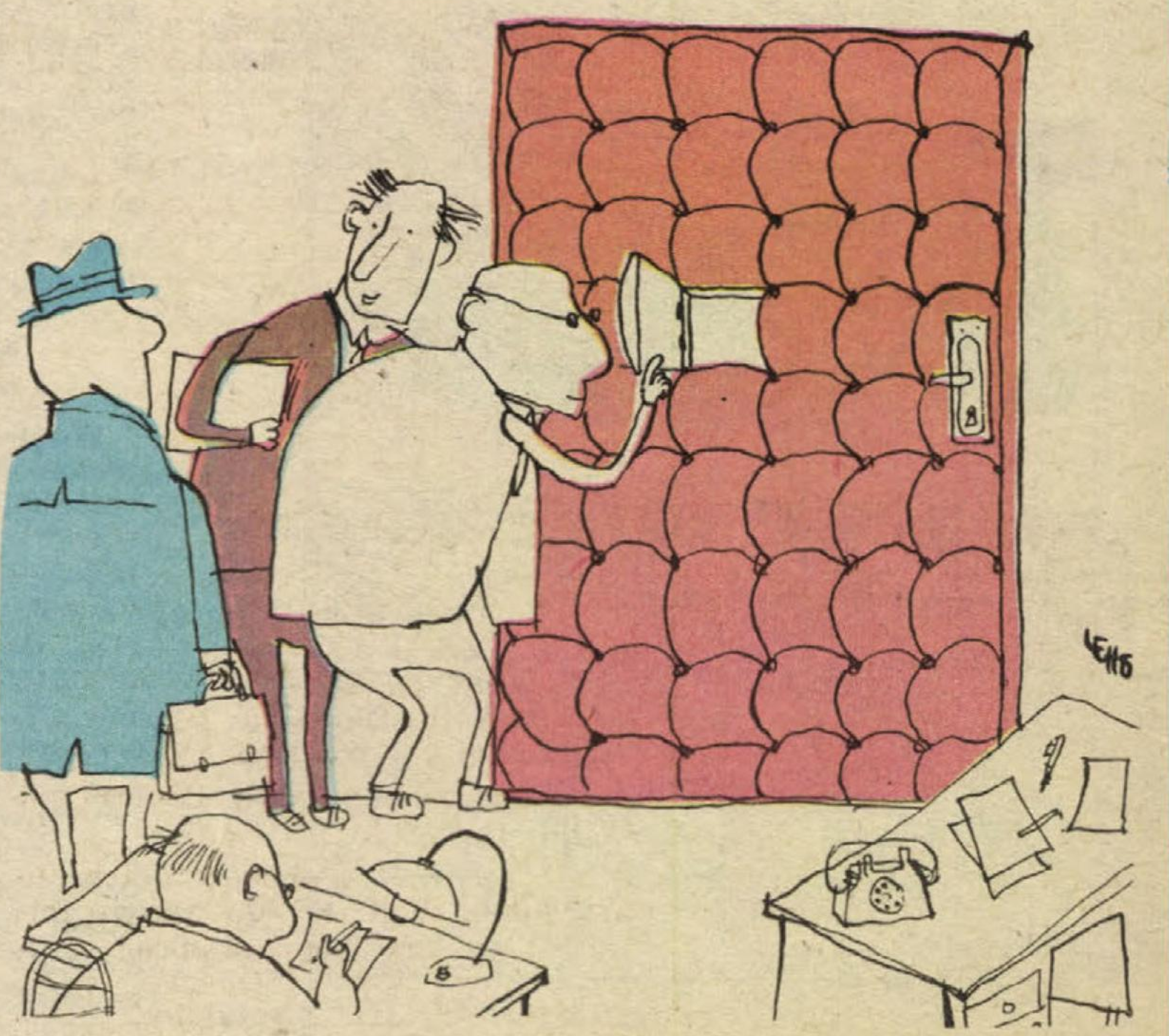
— Csak állatszelídítőnek tudtuk felvenni...

MEGÉRZÉS

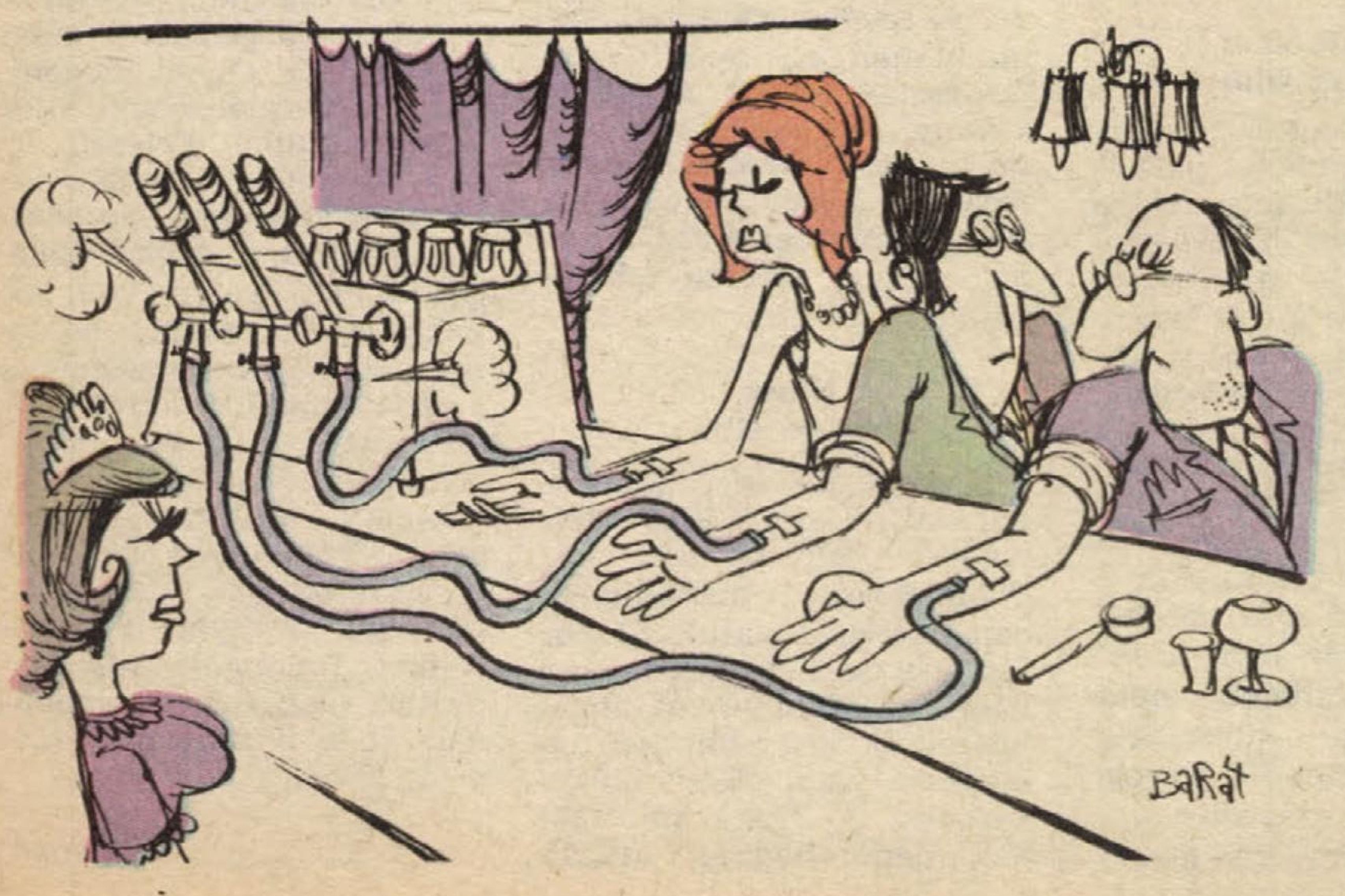
— Ez vajon honnan tudja, hogy megbíráltak?

DEMOKRATIKUS VEZETÉS

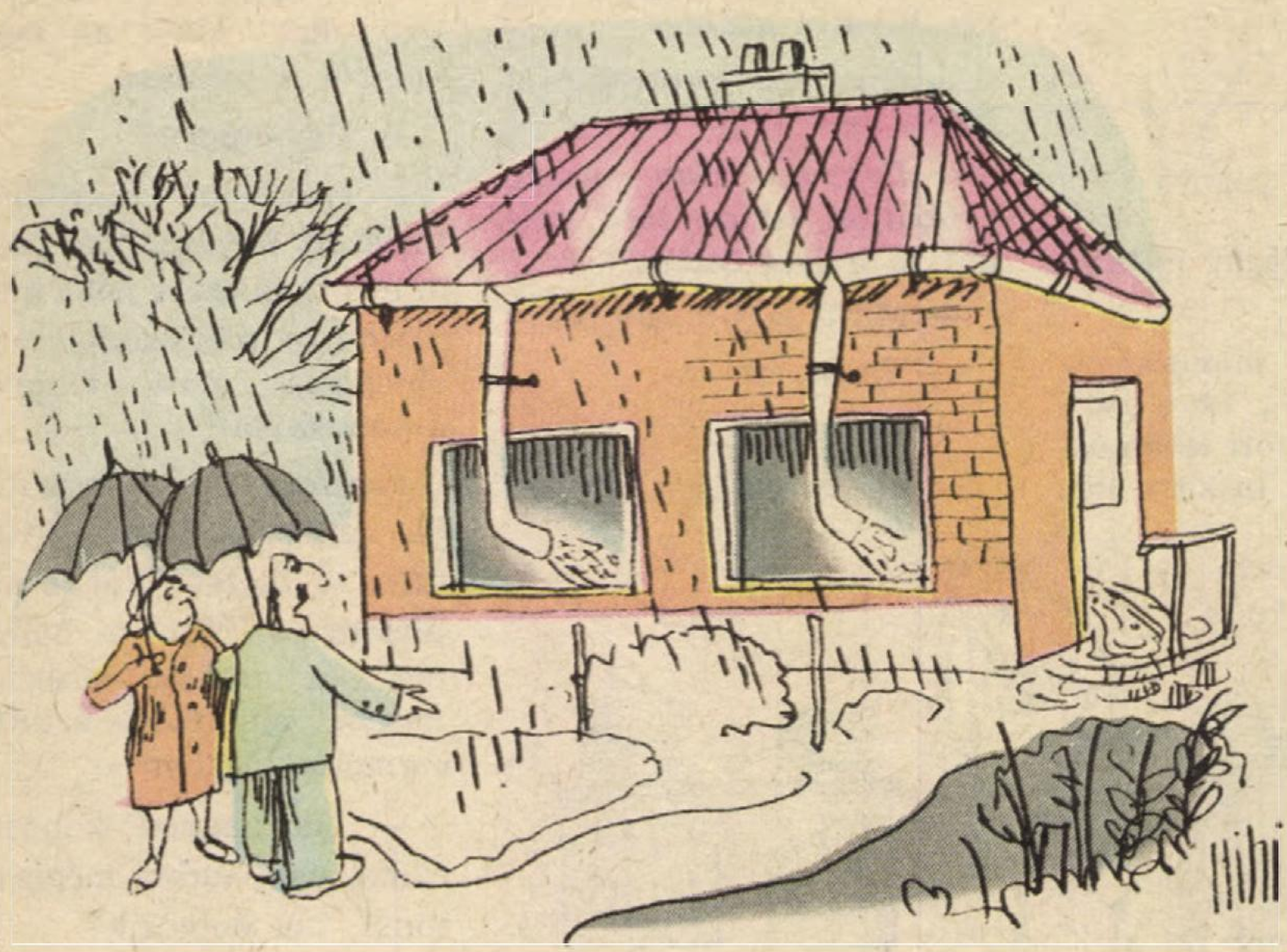

— Nálunk bárki betekinthet a vezetés menetébe!

INFÚZIÓ

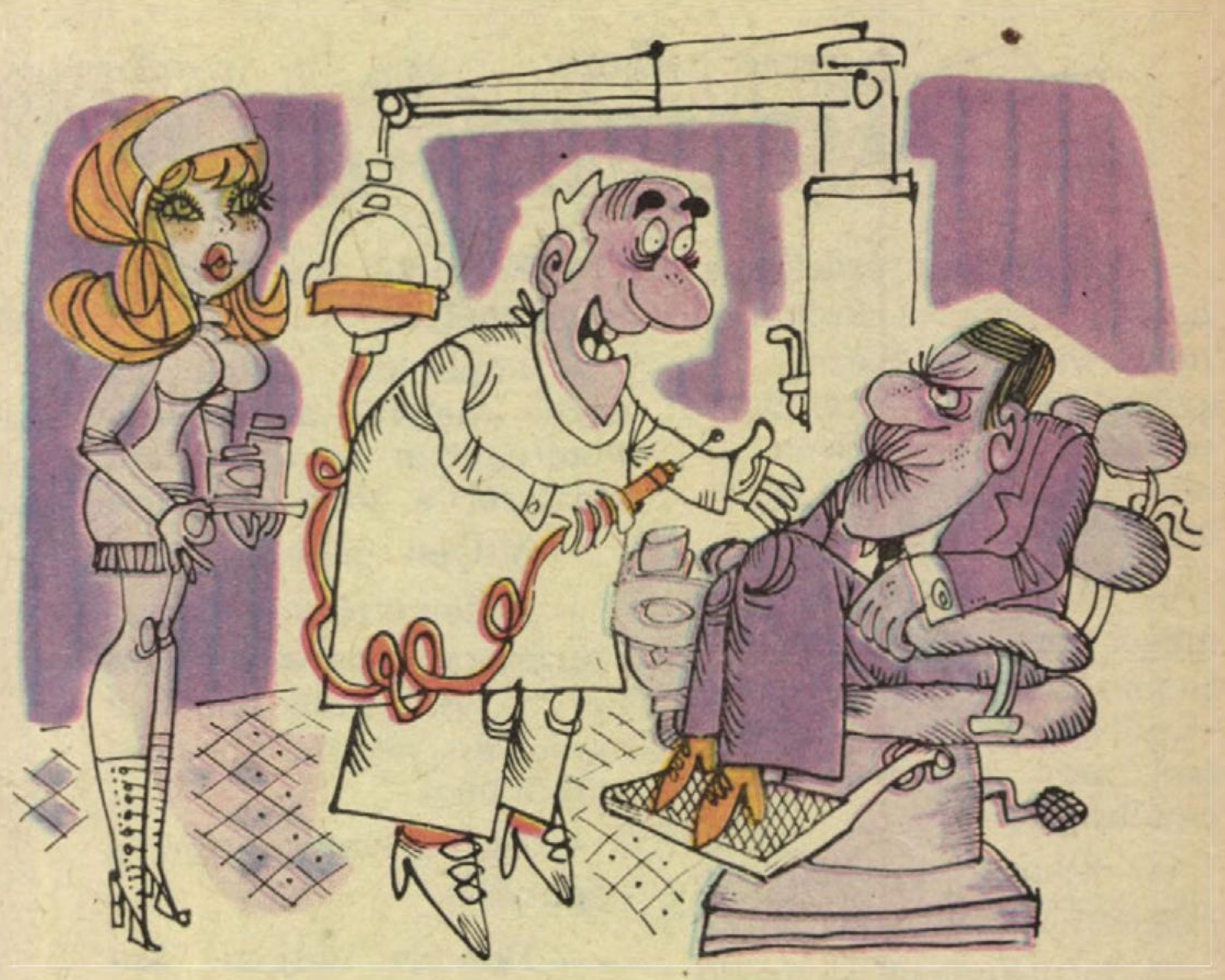

VANNAK MÉG HIBÁK...

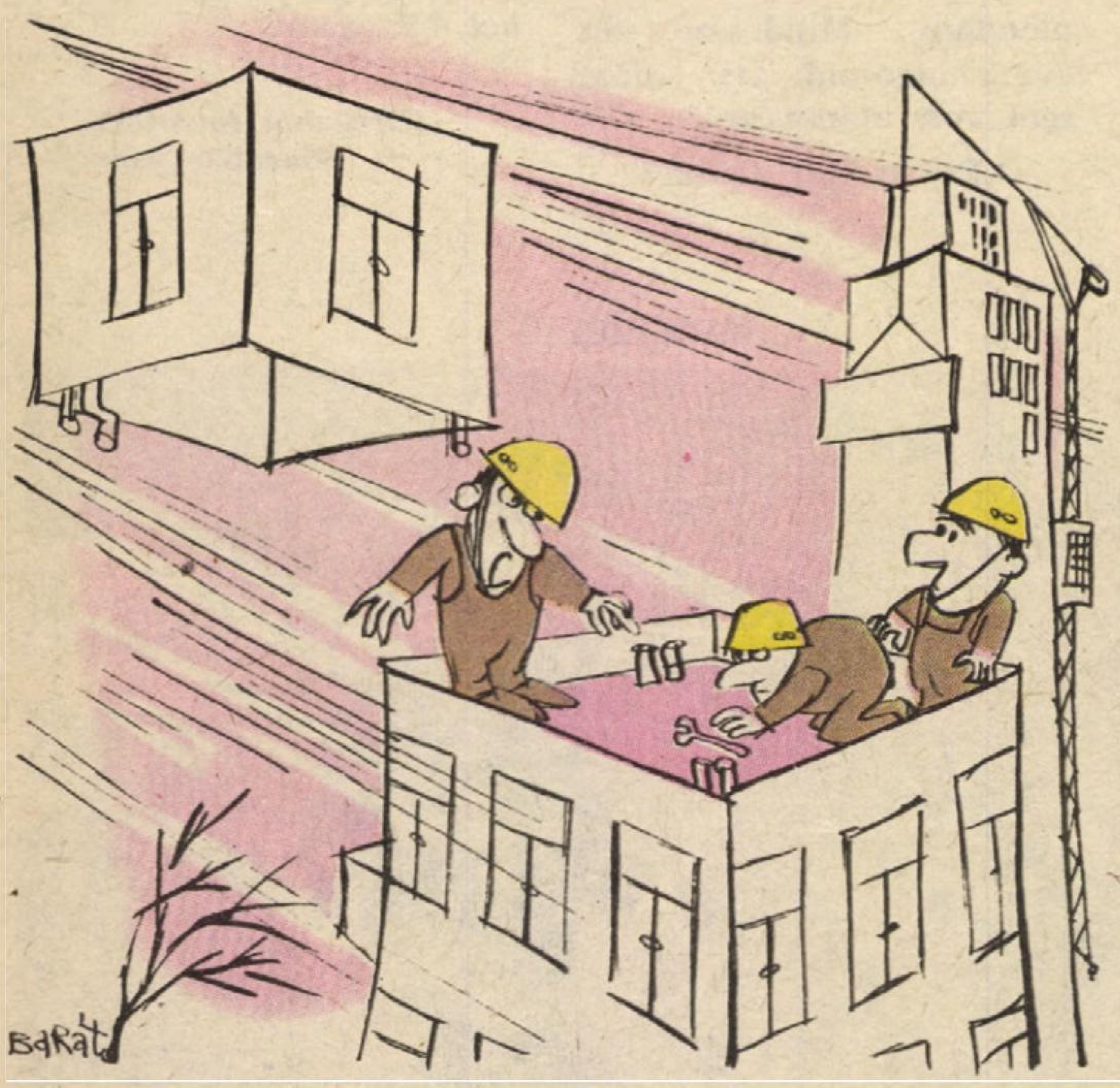
– A bádogosunk állandóan részeg volt...

BIZTATÁS

– Itt nyugodtan kinyithatja a száját. Én nem vagyok a főnöke.

KÖNNYŰSZERKEZETES ÉPÍTKEZÉS

– Siessenek emberek! Az őszi szél már meghozta a következő lakást!

A TÉVÉ MINTÁJÁRA

– Pista bácsi, a jelentkezők között ossza ki sorszámokat!

FILM-KALAUZ

Zeneszerző életrajzfilmje

Zord atya nem akarja. Lágyszívű mama akarja. Matekből megbukik, pad alatt komponál. Padlásszoba kietlen és rideg. Esős éjszaka csatangol. Csatangolás közben komponál. Nagy mű születik. Nagy Művet bemutatják, megbukik. A közönség hülye. Másik közönség okos. Diadalmámor, fejedelmi ajánlatok. Már késő, éhenhal.

Angol szociográfikus film

Füst, korom, fekete gyárkerítés. Munkáslány fiúját várja a kerítésnél. Később gyereket. Anyja, fura módon, nem örül. Apja veri lányát. Fiú veri a lány apját. Öreg, süket, csupaszív nagynéni befogadja. Mos, sikál, takarít ingyér. Jó fiúból rossz férj lesz, viszkizik. Lány elidegenül, megcsalja. Új férfi nős, öt gyerekkel. Az összesen hat gyerek. Öreg, süket, csupaszív nagynéni karácsonyi puddingot süt. Lány befelé zokog. A pudding rossz. A kapitalizmus is. Alkonyodik a Temze felett. Közeleg az új világ és a hetedik gyerek.

Nyugatnémet bűnügyi film

Elegáns, őszülve kopaszodó üzletember párnás orcákkal. Elegáns iroda párnás ajtókkal. Fogyasztói társadalomnak a megtévesztő látszatja. Odahaza éltes, csontos feleség tele pénzzel és hitvesi hűséggel. Férj funton-furt cikázik London és New York között. Ha nem cikázik, a Bismarck Strasse 32-ben cicázik. Cicamica tetőtől talpig parfömben és más semmi. Mikor hal már meg a feleséged? Kicsikém, nem szeretem, ha sürgetnek. Odahaza két felnőtt gyerek, amint éppen megvetik apjukat. Két megvetés között a Bahamákon vízisíelnek. Papa történetesen szintén a Bahamákon Cicamicával. Mama eközben otthon disztingvál és a párnájába sír. Úgy marad, mert megfojtják.

Amerikai társadalmi film

Nagy Gengszter lehallgatja a Szenátort. Kis Detektív utasítva: hallgassa le Nagy Gengsztert. Nagy

Gengszter lehallgatja, hogy a Kis Detektív őt lehallgatja, Szenátor lehallgatja, hogy a Kis Detektív lehallgatja, amint a Nagy Gengszter őt lehallgatja. Kis Detektív a szupermarketban lehallgató készüléket szerel a sósheringbe. Nagy Gengszter szaglászik. Kis Detektív halált megvet és tovább lehallgat. Aztán elhallgat, mert Nagy Gengszter lelövi. A sírnál kicsiny, de lehallgatag csoport. New York-i szimfonikusok Verdi rekviemjét. Nagy Gengszter élvezi a zenét, otthon sztereo lehallgatón.

Olasz maffia film

Kicsiny, festőien mocskos szicíliai falu. Bíró fél, csendőr fél, paraszt fél. Földbirtokos, másodállásban kénbányatulajdonos, országgyűlési képviselő, jezsuita, örömtanya- és maffia-tulajdonos. Minden a kezében van. Egy ötágú korbács is. Ezzel üti azt, aki nem hagyja magát megbecsteleníteni. Mindenki hagyja magát, ausgenommen Sergio Buonarotti Papramorgo, fiatal államügyész. Szemüveges, intellektuális, testileg gyenge, de lelkileg erős, Papramorgo faggatja a parasztokat: kitől félnek. Komoran hallgatnak. A Papramorgó kiszedi belőlük. Kiderül az igazság, de Rómából parancs érkezik: ügyészt nyugdíjazzák. 26 éves, de az utolsó öt évből, a legjobb 3 beszámít. Az egész falu sír.

Svéd mélylélektani film

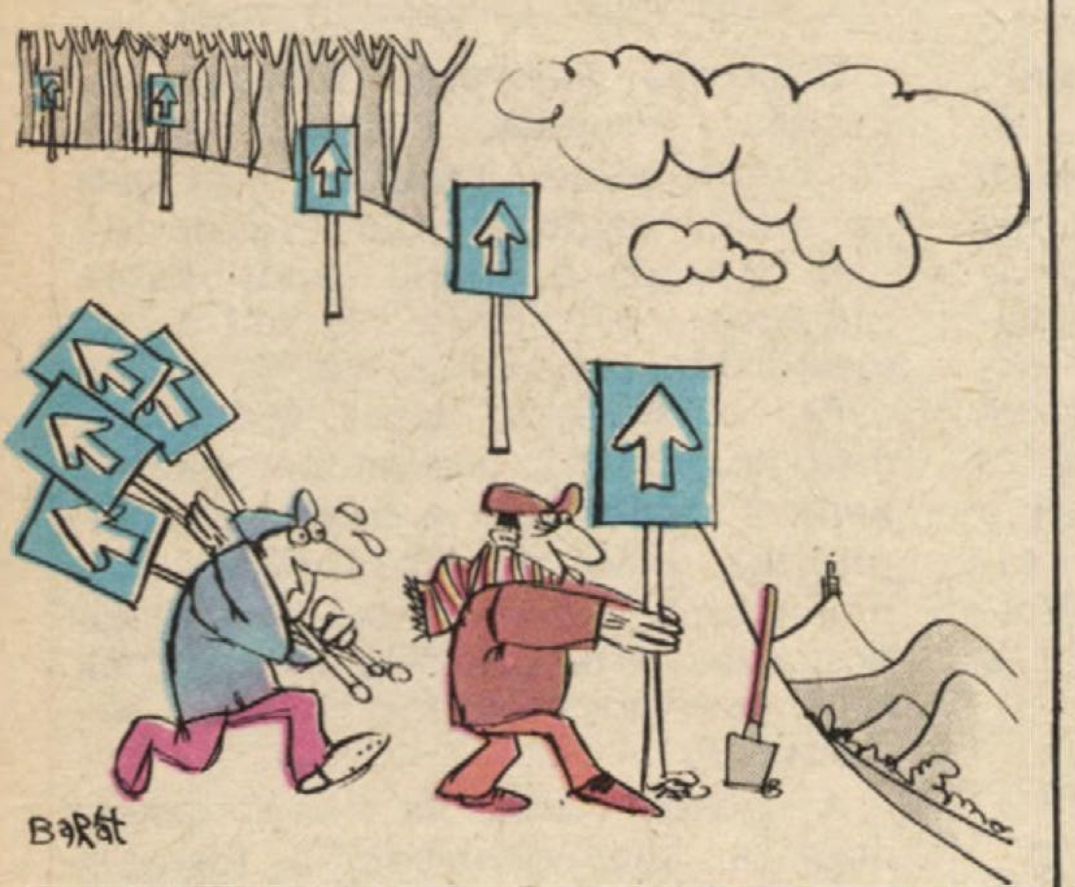
Gunnar Gunnarson professzor harmonikus házaséletben él feleségével és szobalányával. Esténként Freudot hallgatják és Grieget olvasgatják. Betoppan Förgen Förgensen autóstopos diák. Olyan szegény, hogy a mélylélektana kilóg a nadrágjából. Feleség őrjítő szerelemre lobban, kirohan a konyhába, rozsdásra csókolja a nokedliszaggatót. Férj vállat von, elmegy a Riksdagba, beszédet mond a kétcsatornás jövedelemadópótlékról. Beszéd közben lelki szemei előtt megjelenik a nokedliszaggató. Otthagy csapotpapot, hazarohan. Felesége a fjord partján áfonyalekvárt főz Förgen Förgensennel. Boldogok, felszabadultak. Őszi darvak suhannak át a Kungsgatan rőtpiros ködén.

(novo)

Megkérdeztük rajzolóinkat:

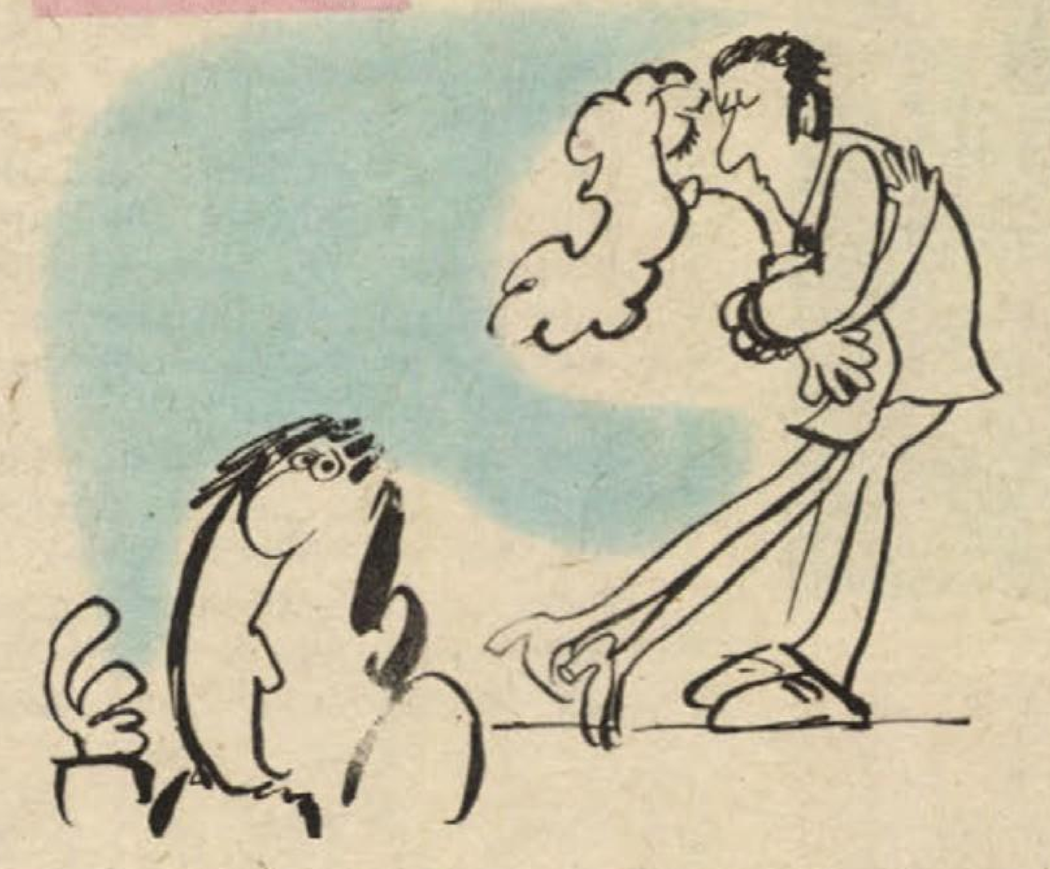
KIRŐL MIT HALLOTTAK?

Barát József:

– A KPM-ről, hogy a hétvégeken egyirányúsítják a sípályát.

Sajdik Ferenc:

– Liz Taylor és Richard Burton kibékültek, de a bejárónőnk még nem erősítette meg a hírt!

Hegedűs István:

– Greta Garbóról, hogy csak esténként jár vásárolni.

Vasvári Anna:

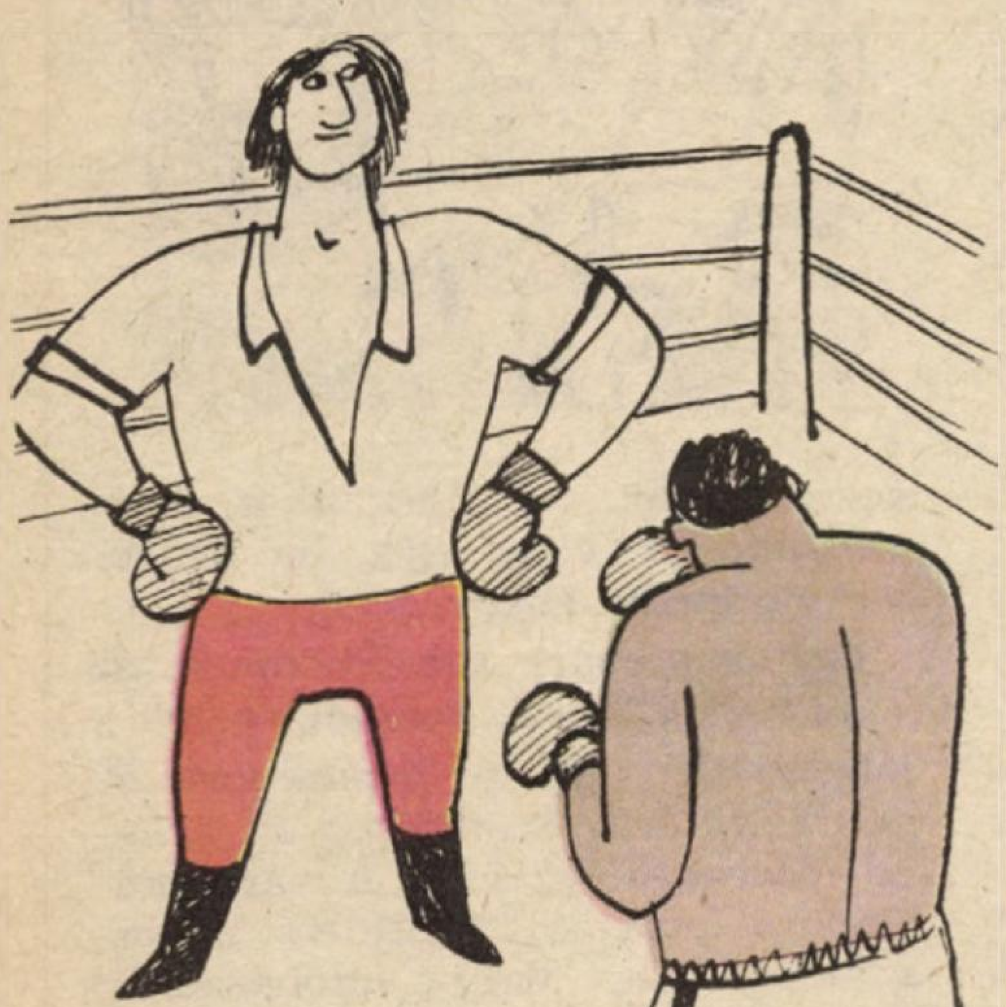
– A hentesről, hogy a szép Hegedűsnének ad vesepecsenyét, a szép Hegedűsné pedig meghálálja.

Brenner György:

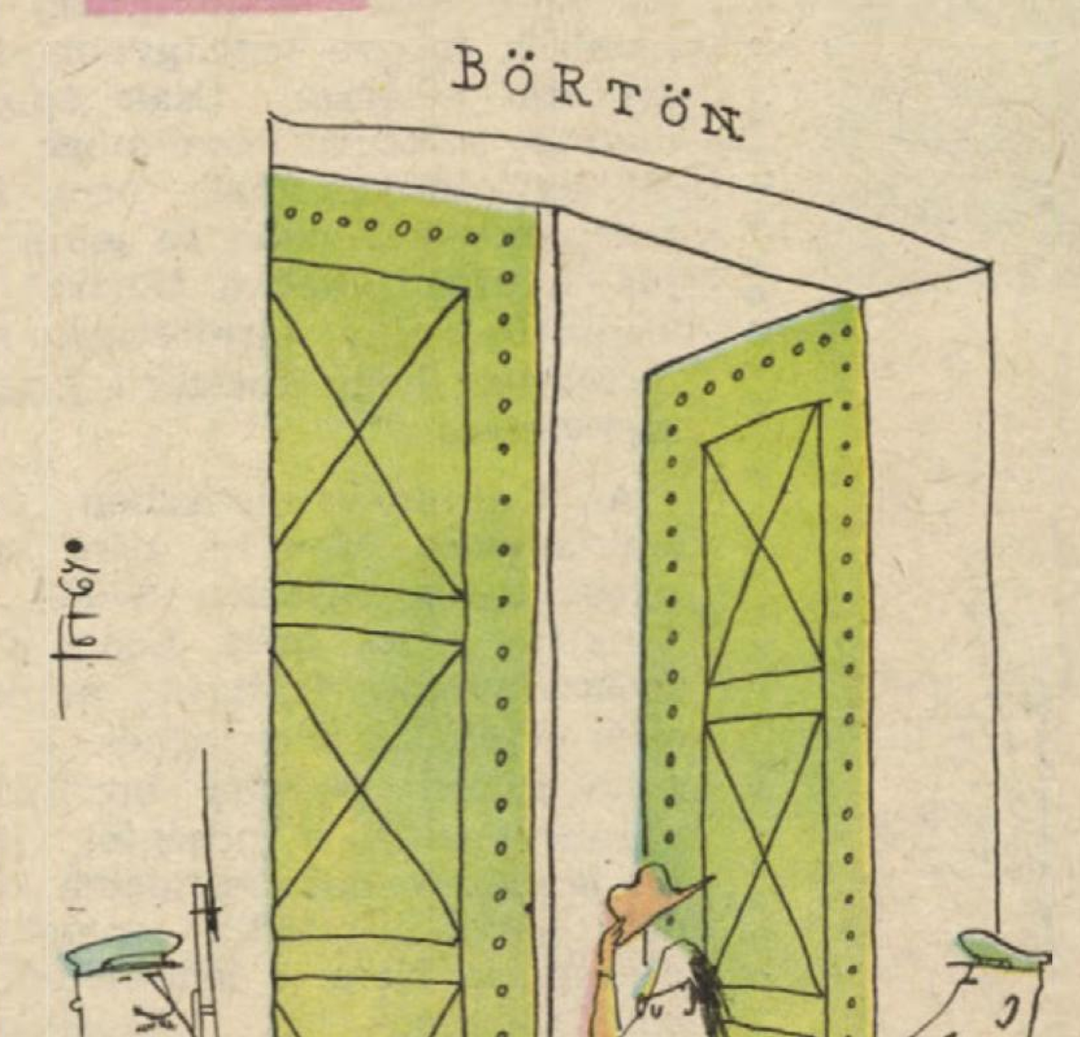
– X. Y. színházi rendezőről: összeférhetetlen, ideális munkatárs, buta, zseni, cuki pofa, akarnok, befolyásolható, gerinces, gerinctelen, utálja a színészeket, szereti a színészeket stb. . . .

Várnai György:

– Toldi Mikló állítólag kihívta Muhamed Alit világbajnoki mérkőzésre.

Tót Gyula:

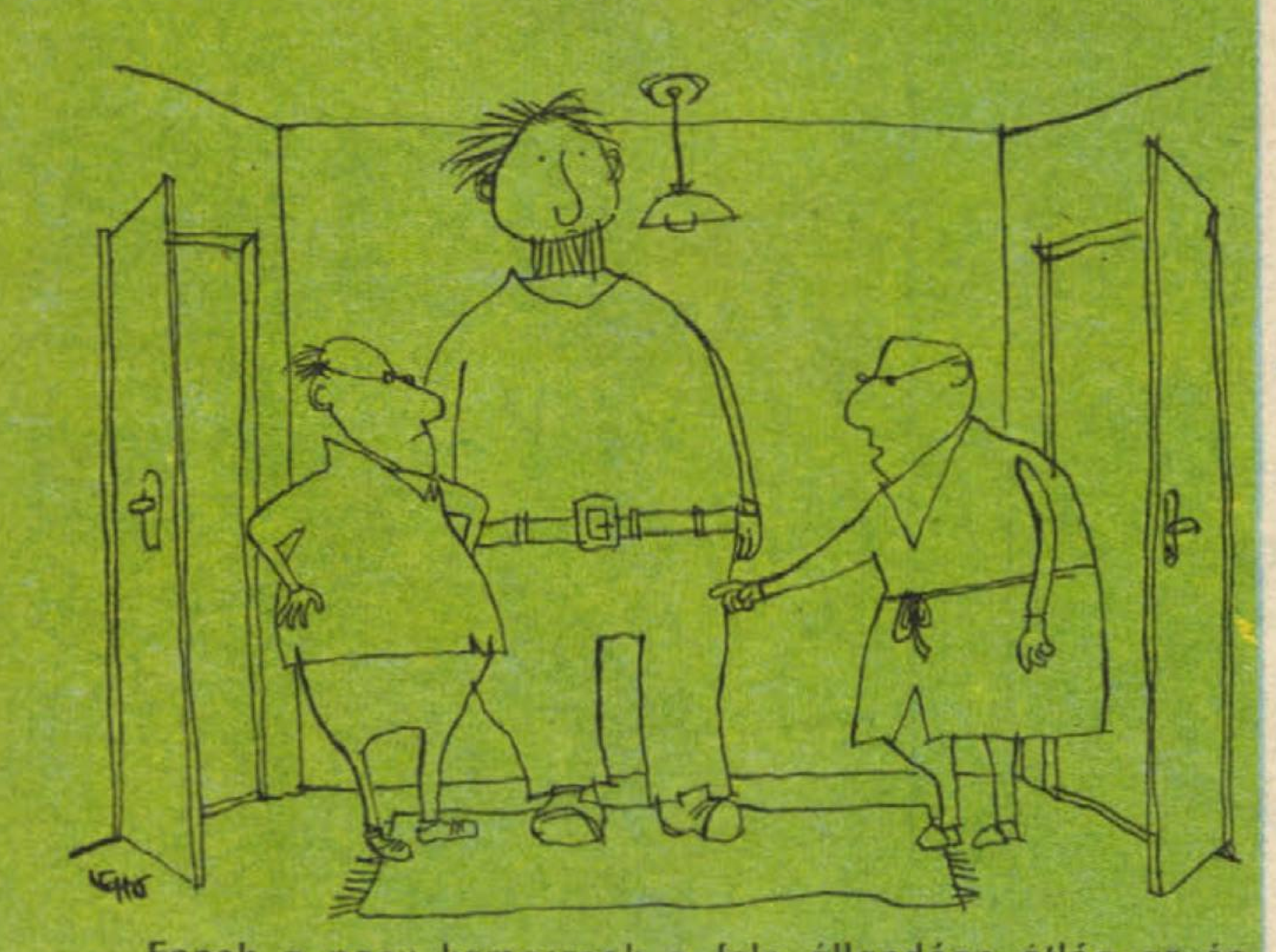
– N. N. pénztáros elkezdte rendes évi szabadságvesztésének letöltését.

Lehoczki István:

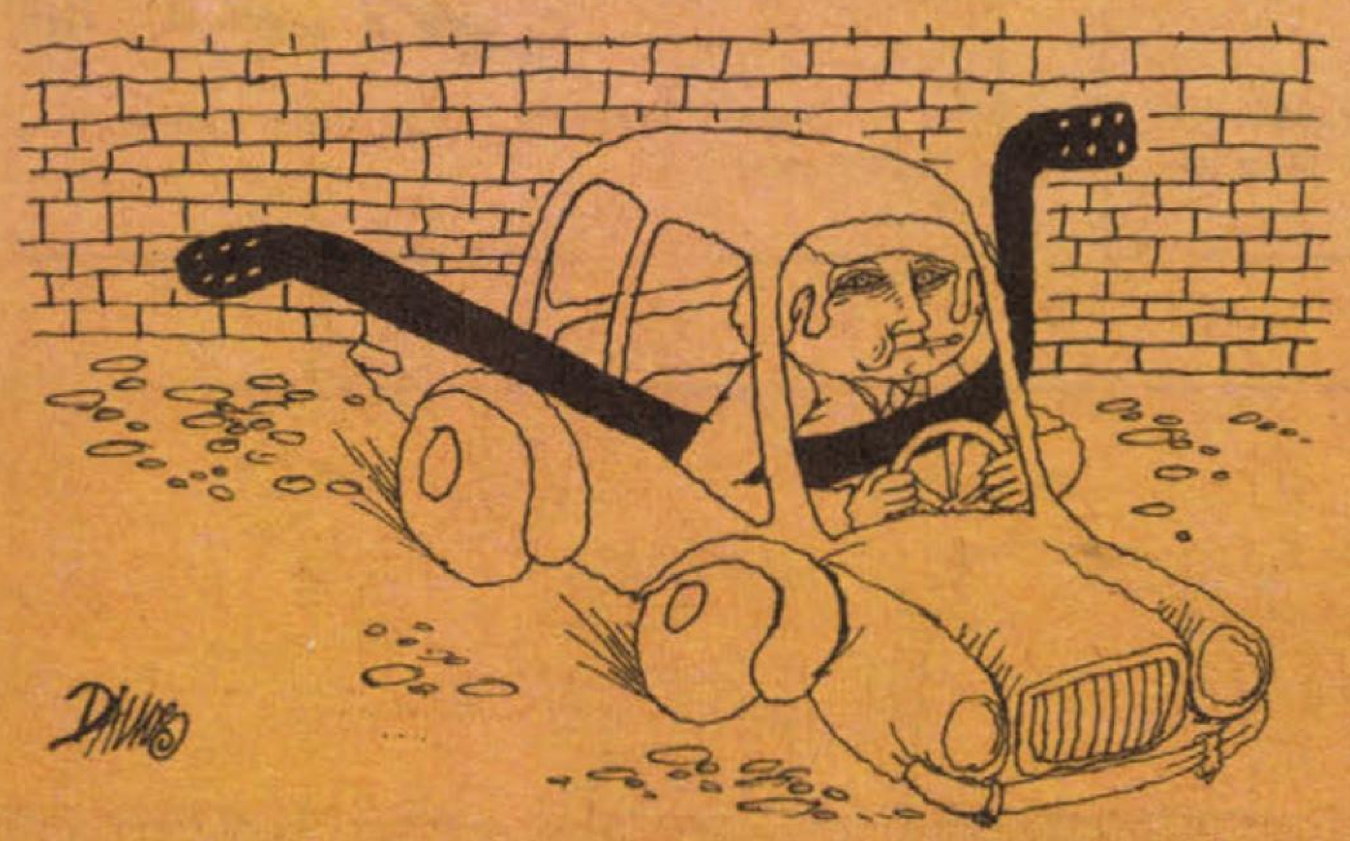
– Meghalt szegény Shakespeare Vilmos . . .

TÁRSBÉRLET

– Ennek a nagy kamasznak a fele állandóan átlóg az én lakrészemre!!!

ABSZOLÚT BIZTONSÁGI ÖV

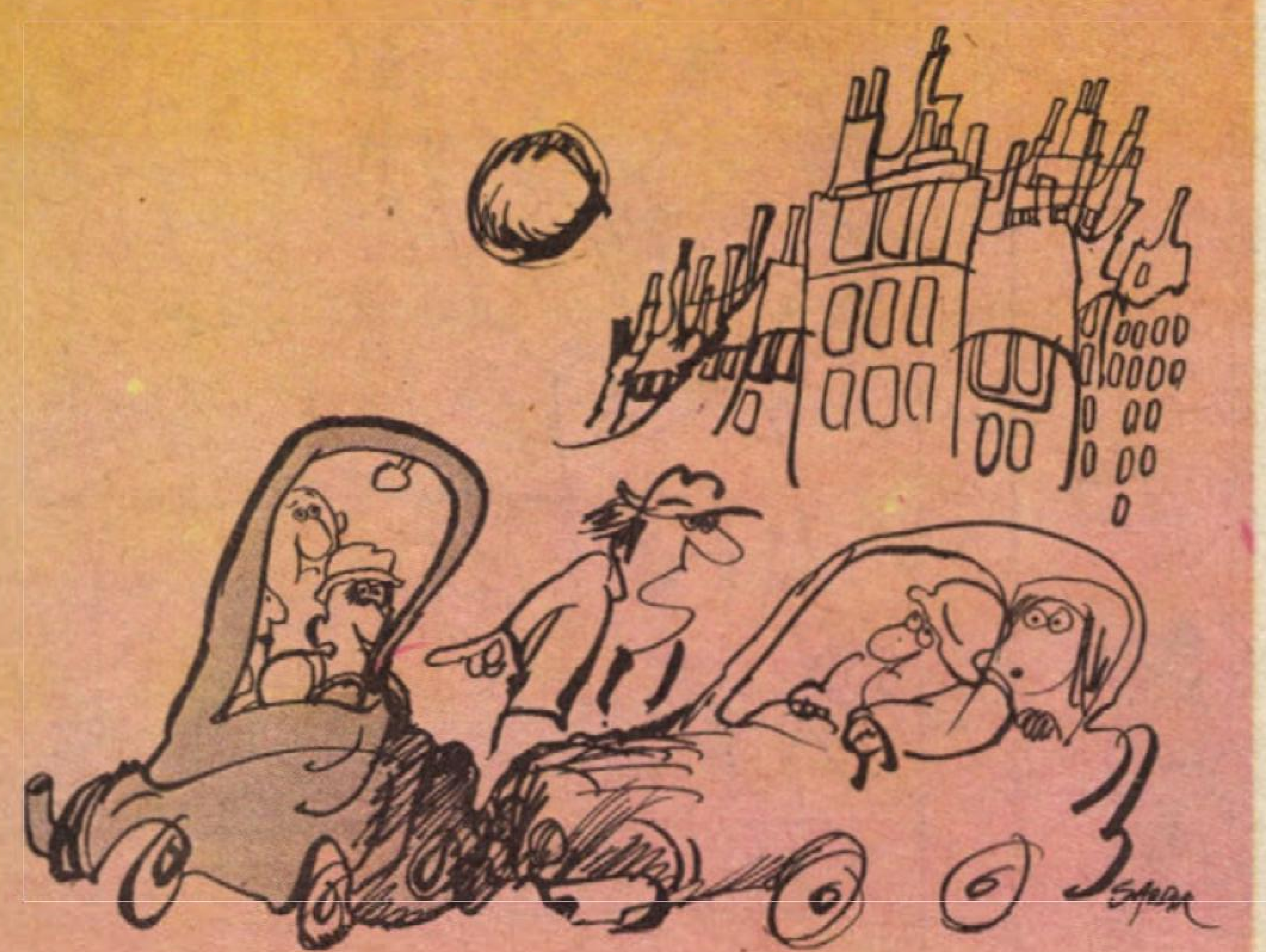

Visszatart attól, hogy kimehessünk a forgalomba.

MŰVÉSZET

CSÚCSFORGALOM

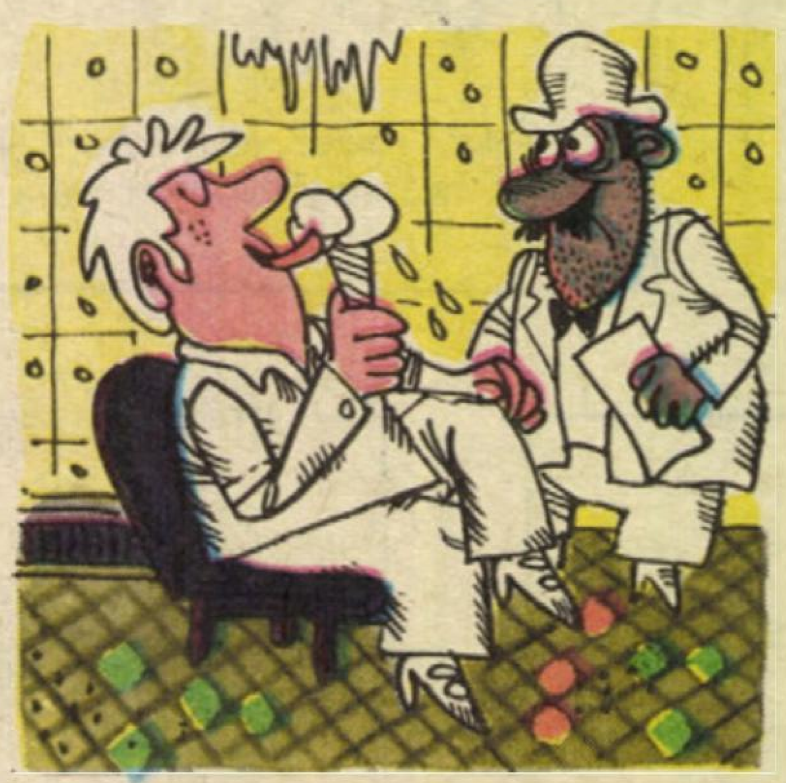

– Látja, maga fafejű, most tovább rontotta a baleseti statisztikát.

KAPOSVÁR, KISSÉ KÖZELEBBRŐL

Fagylaltoztak már önök Kaposvár főutcáján hóesésben — ingujjban?

Nem? Hát már nem is fognak. Pedig lehetett volna! Amikor átépítették a régi szállót, a Turult, akarom mondani: a Békét, illetve: a Dorottyát (hatvan év alatt háromszor is átkeresztelkedett az intézmény), úgy tervezték, hogy az utcai teraszt befedik fényszűrő üvegekkel és fűteni fogják, s így akkor is lehet kávézni, fagylaltozni ott, ha kint „a tél ikerfia: eső és hó szakad". Mindenkinek tetszett a terv, csak a döntésre jogosult tanácsi szerveknek nem. Elutasították. Azzal, hogy nem illik bele a

környezetbe, rontja a városkép hangulatát.

Kétszer végig sétáltam a Május 1 utcán, oda-vissza. Kerestem a városkép hangulatát. Nem találtam. Kérdeztem a helyieket is, ők sem tudták megmondani hol van, hová lett. Egyesek szerint nem is volt. Kaposvár nincs tele műemlékekkel olyan, mint a legtöbb magyar vidéki város. Szóval szokványos.

A Dorottya Szálló utcai terasza fölé is a szokványos vászontető került, így aztán beleilleszkedik a szokványos környezetbe.

*

Nem mintha Kaposvár nem akarna előre lépni. Nemrégiben felépítették a megye legnagyobb, legmodernebb áruházát. Csak éppen eldugták, a főutca háta mögé, idegen ott egykönnyen meg nem találja, mert még egy neon se jelöli a Május 1 utcán, hol a bejárat az új áruházba. Úgy elrejtették, mintha restellnék, hogy korszerű, hogy nem szokványos.

A Kalinin-városrészben felépült egy sávház. Modern, nem szokványos, ilyen egyetlen vidéki városunkban sincs még. Csak a hibái szokványosak. Például: amikor az első emeleten dideregnek a lakók, a hatodikon virágba borulnának a narancsligetek a hőségtől. (Persze, ha lennének narancsligetek egy vidéki sávház hatodik emeletén. De nincsenek. Nem is lehetnének, mert nem illenének be a városkép hangulatába.) Az is szokványos, hogy a sávház 360 lakásában élő sok-sok gyereknek alig hagytak egy keskeny sávnyi grundot a ház előtt, ahol mozoghatnának. És szokványos, hogy a kisvárosnyi lakótelepen semmi kulturálódási lehetőség nincsen egy parányi fiókkönyvtárt leszámítva.

*

Kaposvár kenyere körül nagy sajtóvita dúlt nemrég. Nem is tudom pontosan, mi a fő baj, az, hogy nem eléggé szokványos a kenyér íze, vagy hogy túlságosan is az.

Kaposvár kenyerét február óta gyárilag termelik, lengyel, osztrák és nyugatnémet gépeken. Ezeknek az uniformizált egykilós vekniknek nem ropogós a héjuk, nincs igazán kidolgozva a tésztájuk. S ami a leggyakoribb panasz: savanyú a kenyér. A sütőipar azzal védekezik: megvizsgáltatták szakemberekkel a kenyér minőségét, s azok megállapították, hogy a szabványnak minden tekintetben megfelel. Ám a kaposváriak erre azt felelik, hogy ők nem szabványt esznek, hanem kenyeret...

A pékek arra is hivatkoznak, hogy a kenyérgyárban a folyadékot hűtő berendezés gyakran elromlik, emiatt is ingadozik a kenyér minősége. Ludas tehát a berendezést gyártó Keripar Vállalat, valamint a hűtőt javítgató balatonboglári kátéesz is.

Ludasok továbbá a malmok is. Somogynak egyetlen új, korszerű malma sincs, öreg, kiszolgált malmokban őrölgetik az igen vegyes minőségű lisztet. Hogy a liszt minősége ingadozik, abban ludasok a termelőszövetkezetek is, mert az általuk termelt búza minősége sem mindig kifogástalan. Hogy a kenyérgabona minősége igencsak változó, vegyes, abban természetesen az időjárás a ludas. Hogy az időjárás ügyében ki a ludas, azt már nem is mertem feszegetni...

Én is megkóstoltam a sokat bírált kaposvári kenyeret. Úgy éreztem: nem rosszabb, nem jobb, mint általában a kenyérgyári áru szokott lenni. Szóval: szokványos. Illetve valamivel tényleg savanyúbb a megszokottnál. Sovány vigasz a ka-

posváriaknak: a pörkölthöz nem kell uborkát enni, elég, ha kenyeret harapnak hozzá...

Egy kaposvári ismerősömnek az a bolondos ötlete támadt, hogy a lángossütők és a palacsintasütők mintájára kenyérsütőknek is kellene iparengedélyt adni. A város különböző pontjain felállított búboskemencékben, vagy sütőházakban készítgetnék a népi kenyérsütés művészetének mesterei a híres, jóízű somogyi kenyeret.

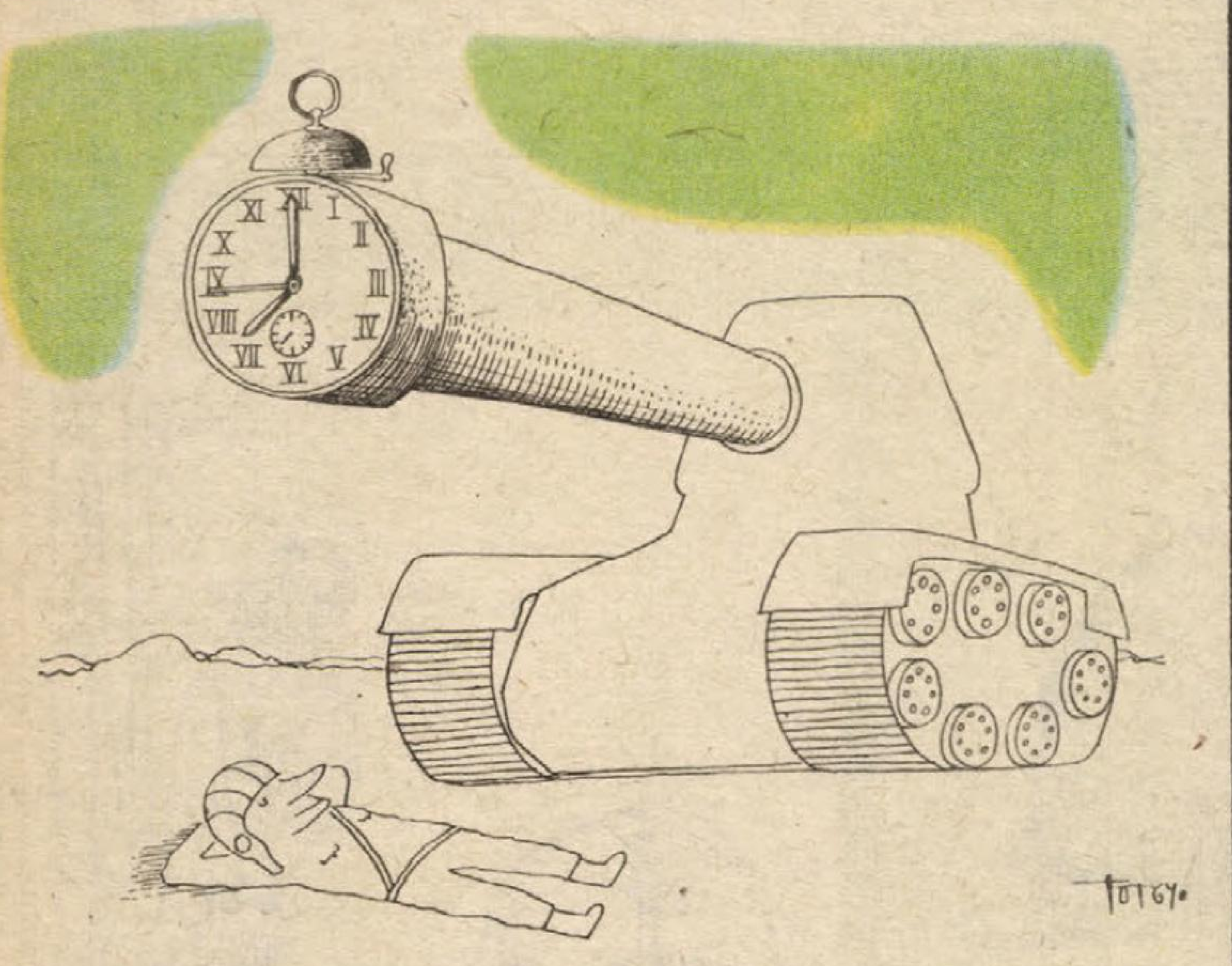
Nem is olyan buta ötlet. Csak egy a gondom ezekkel a sütőházakkal: vajon beleillenének-e a városkép hangulatába?

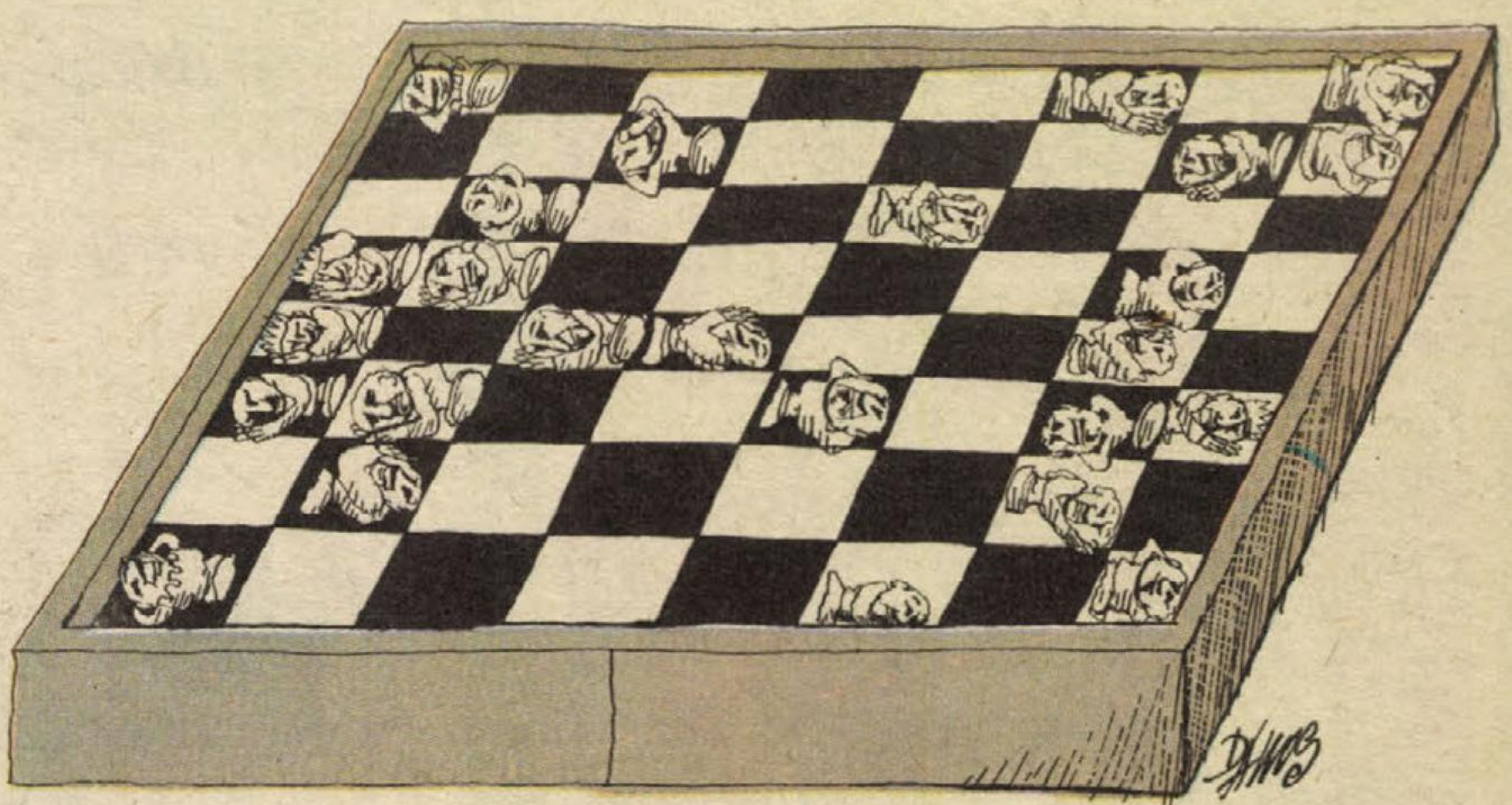
Radványi Barna

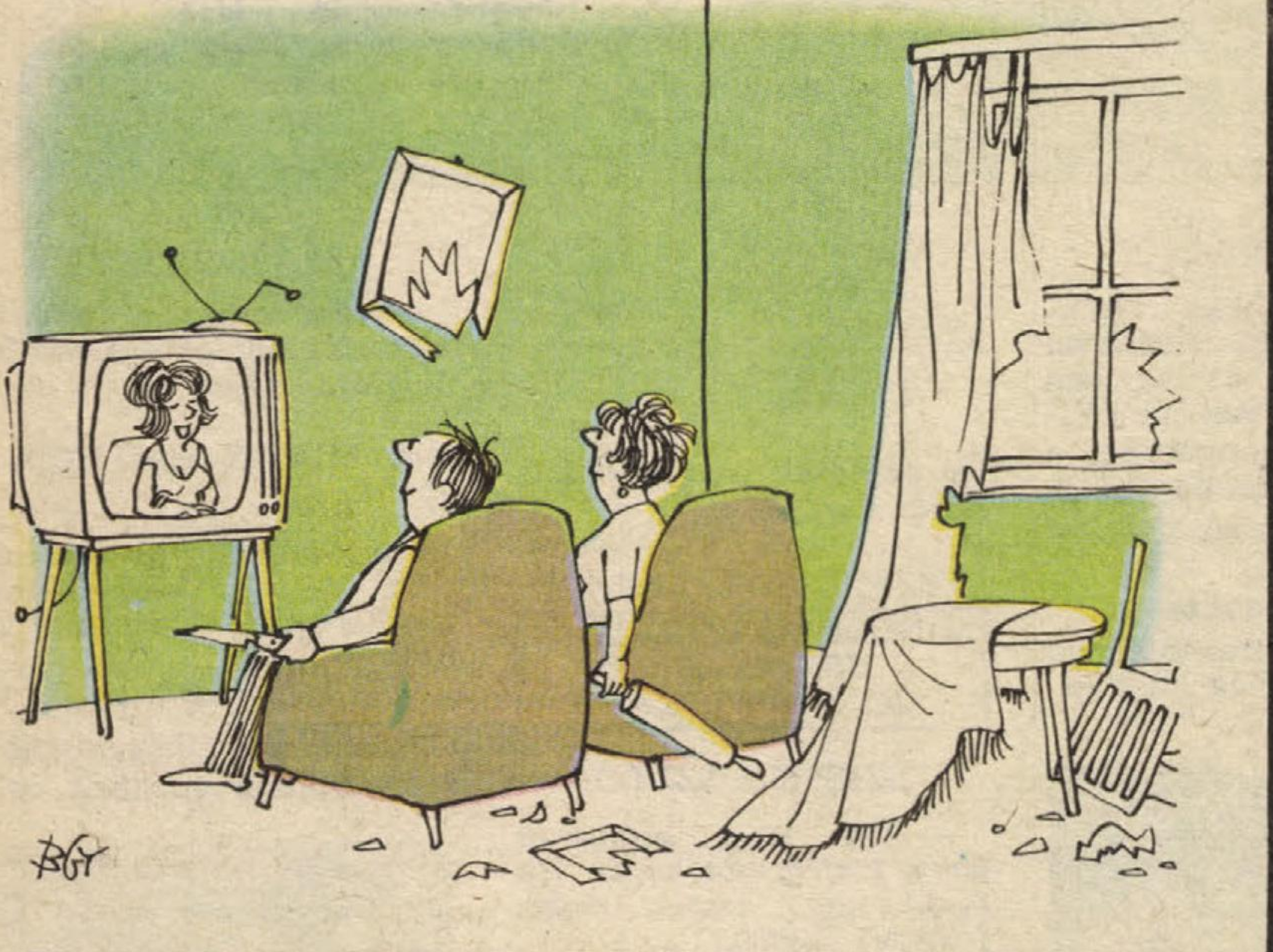
Fegyverszünet

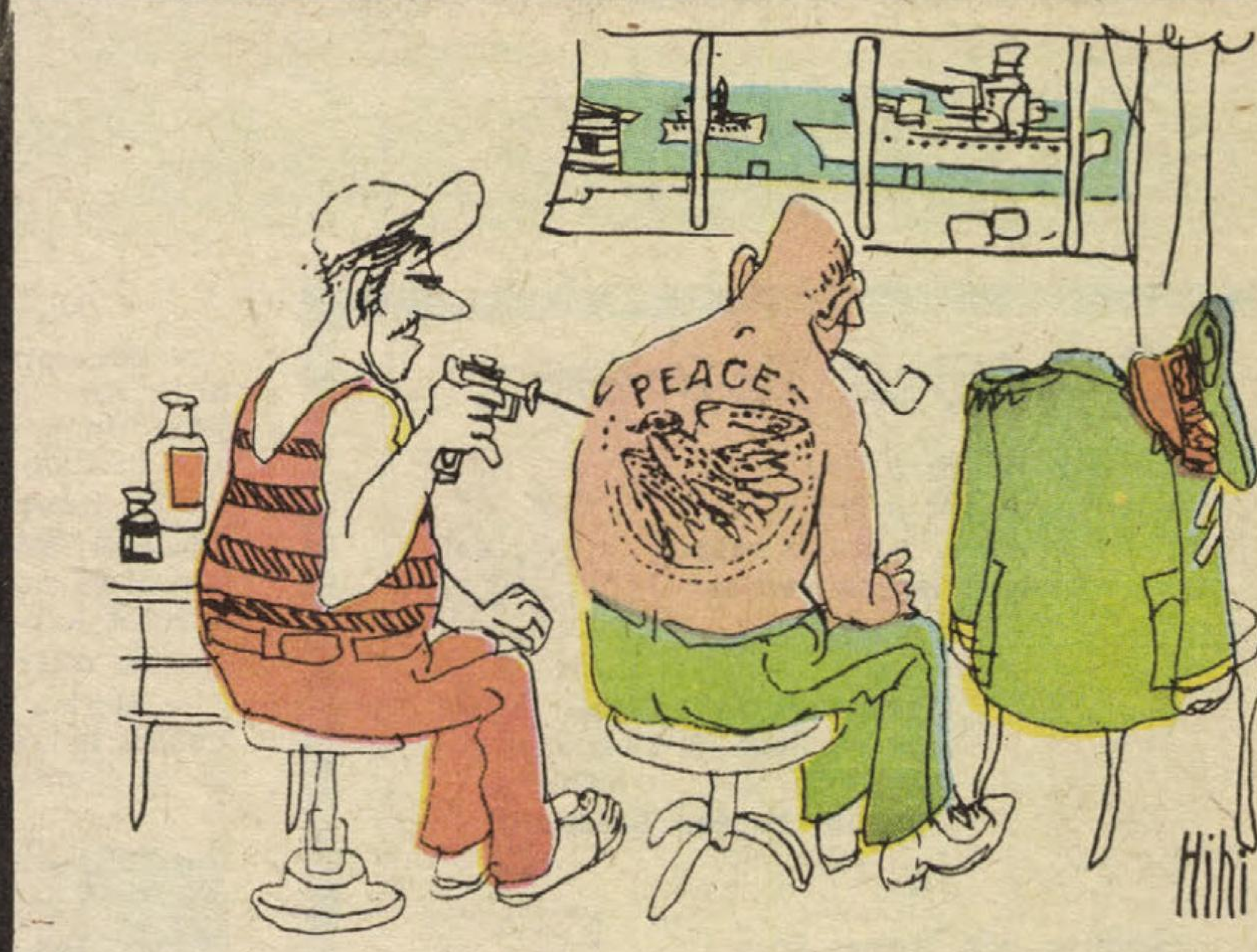
TÓT, LEHOCZKI, DALLOS, BRENNER, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP

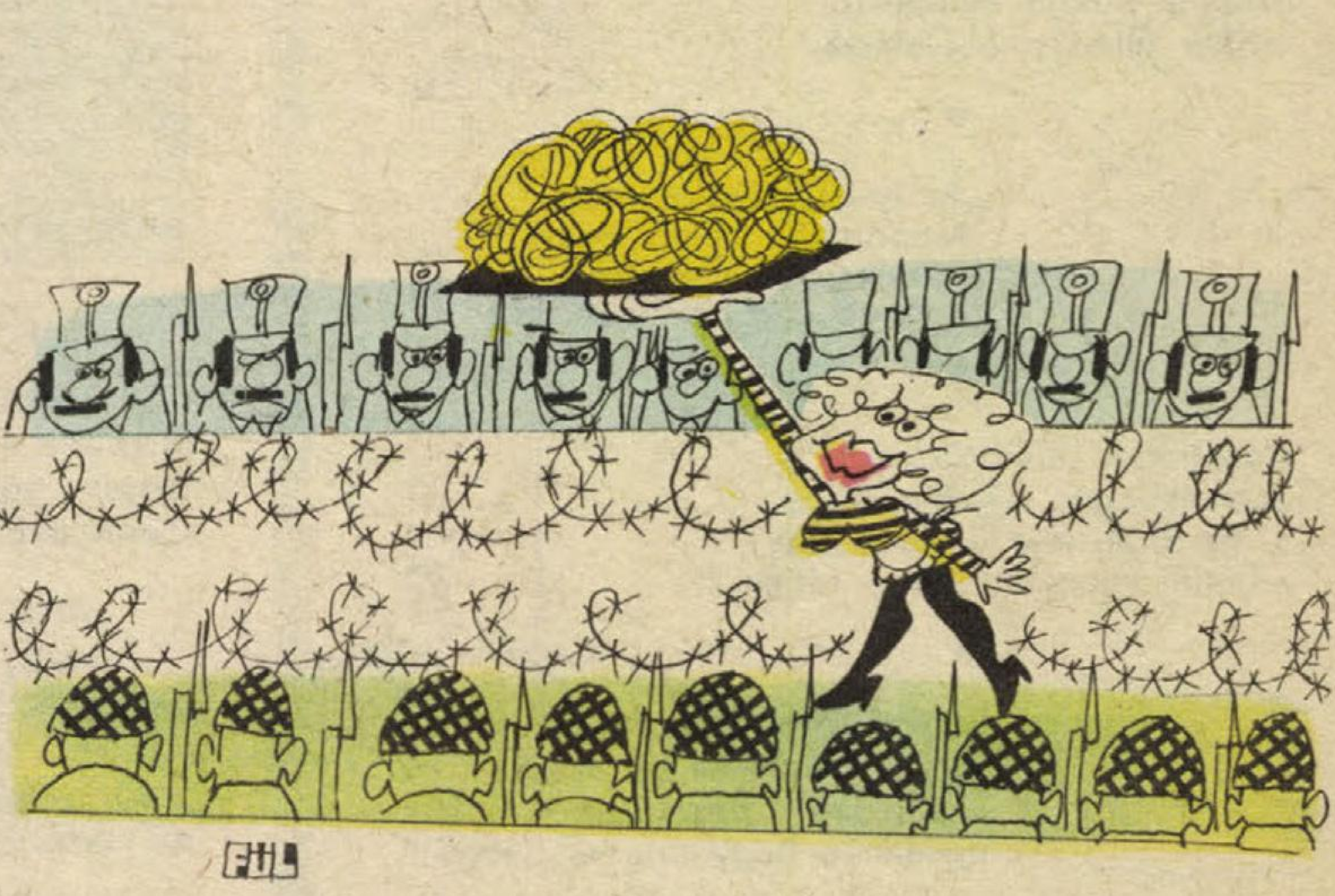

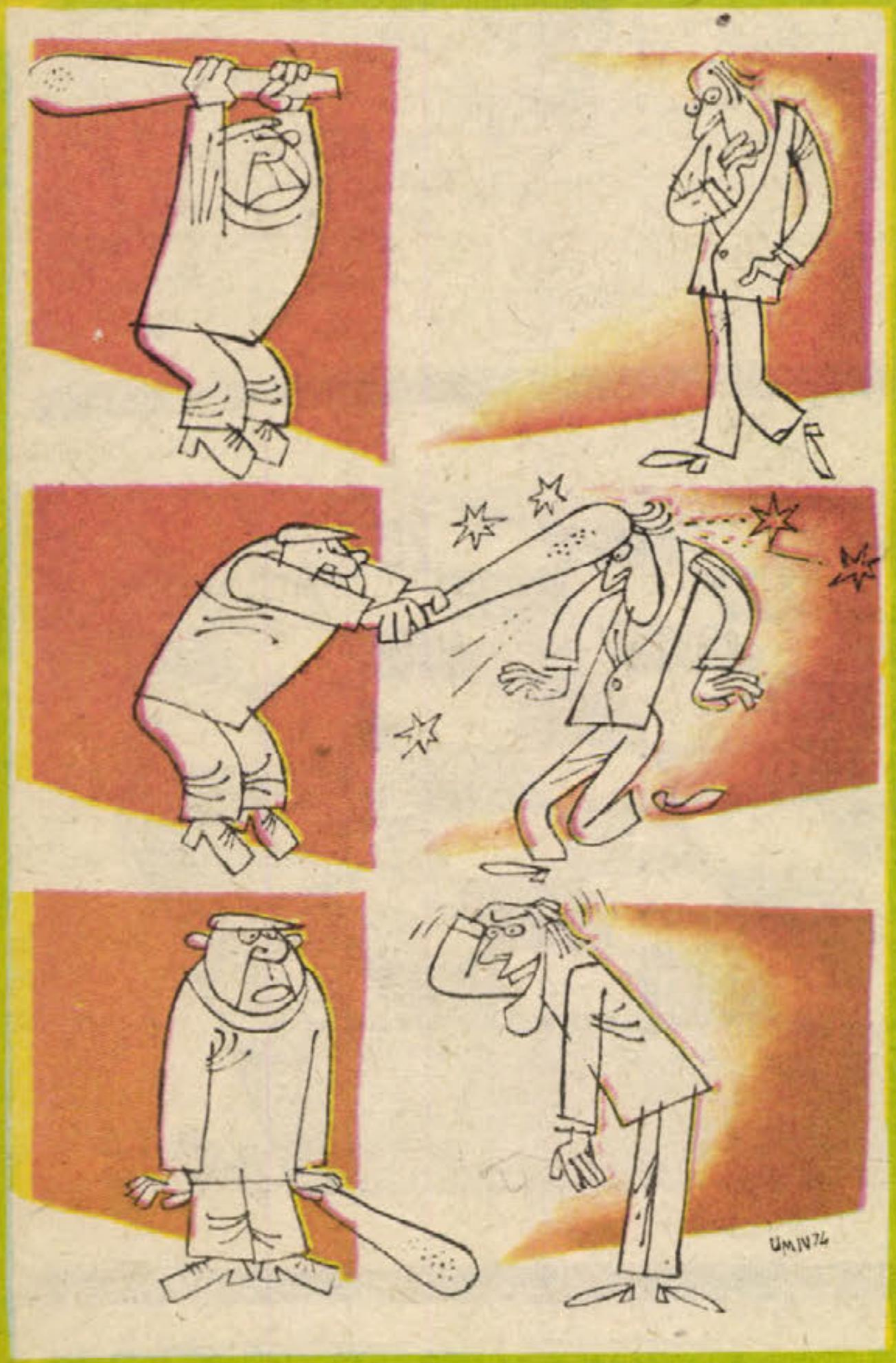

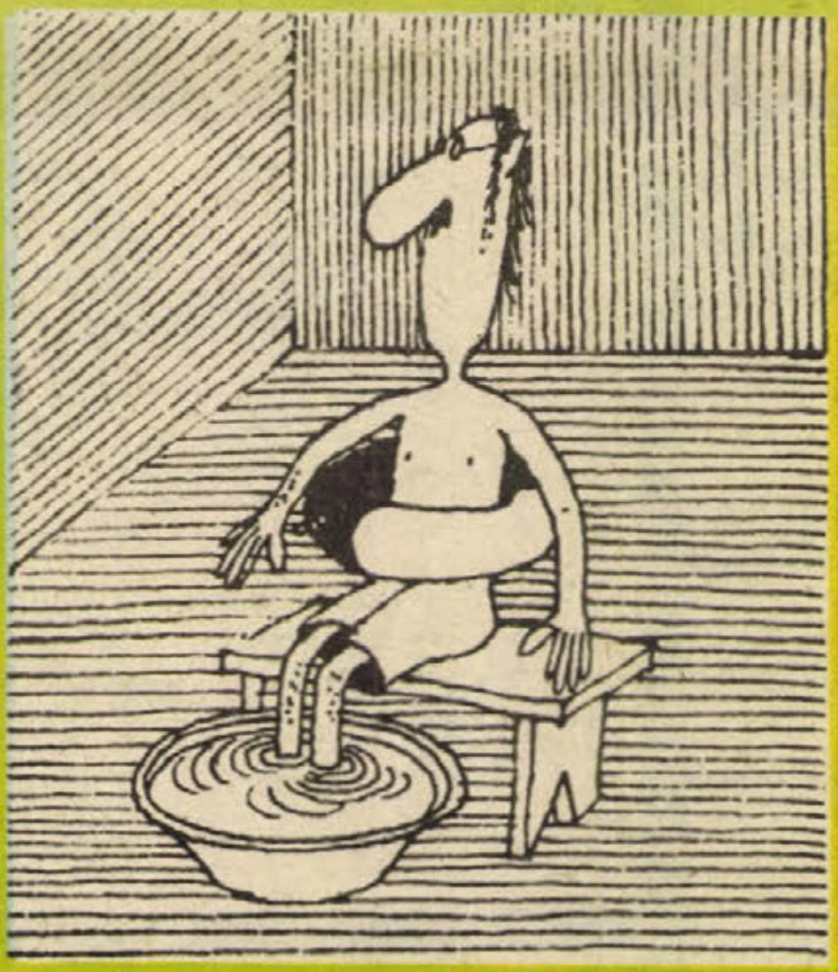

IMPORT HUMOR

– Köszönöm, barátom! Eszembe jutott!!

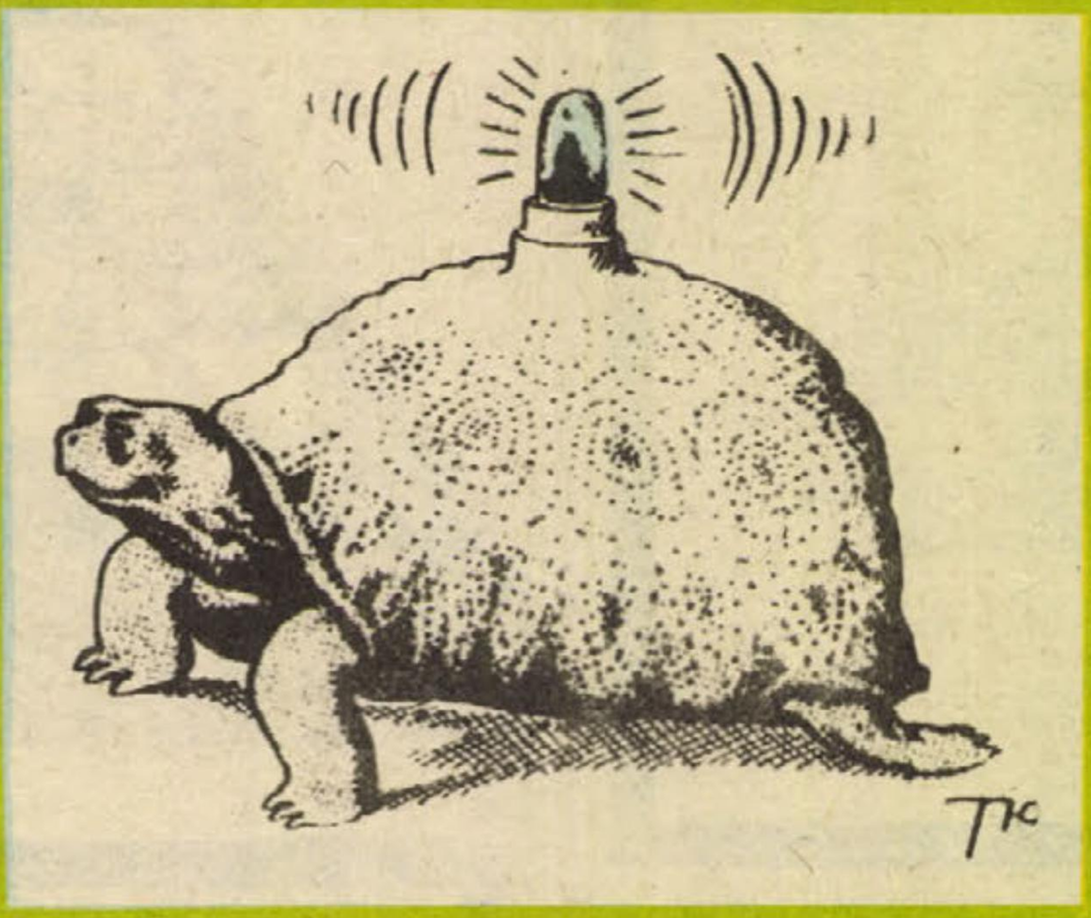
ÓVATOS EMBER

VILLÁMGYORS RAJT

ÖNTELT TEKNŐS

MODERN SZINHÁZ

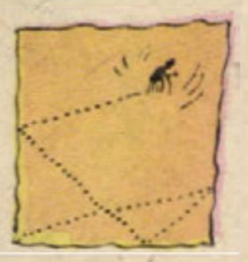

BOGARAS RÍMEK

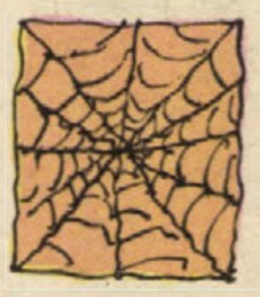
Szólt a bájos kis katica:
„A természet volt a tettes,
de semmi vész... inkább hátam,
mint a múltam legyen pettyes."

*

Tekintélyes fő-fő bolha
egy albolhát jól kiosztott:
„Jegyezze meg: a bolha se
ugrálhat hogyha beosztott!"

*

Meghalt a pók. Nemes szíve
tárháza volt a kegyeknek
szerény hálója mindenkor
nyitva állott a legyeknek.

*

„Az igazi szépség örök.
Elkápráztat, nevel, művel."
(Elmélkedett a pillangó,
hátában egy gombostűvel.)

*

Váratlanul jött haza a
szarvasbogár egy bús éjen,
s így szólt neje a cincérhez:
„Repülj gyorsan, jön a férjem!"

*

Levelet körmöl a zsizsik,
Á. kartársnak és BÉ úrnak:
„Felhívom a vezetőség
figyelmét, hogy engem fúrnak!"

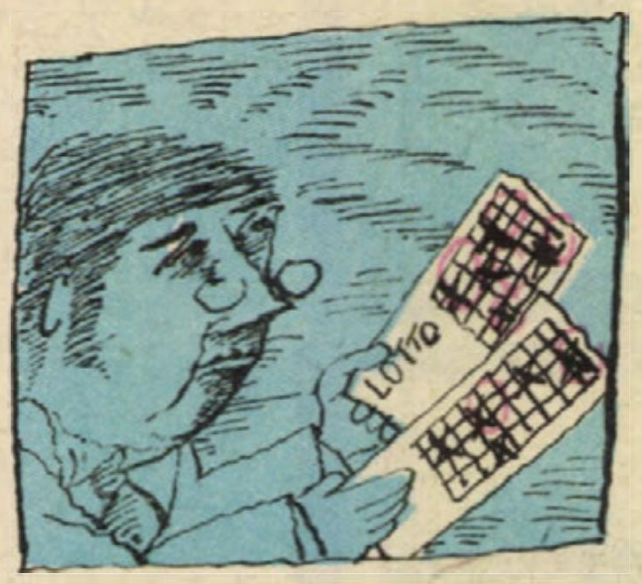
Fülöp György

MOHÓSÁG

— Szétrobbanok a dühtől! Két lottószelvénnyel játszottam és az egyiken ötös találatom van: másfélmillió forintot nyertem, a másikon két számot találtam el és erre csak tizenhét forintot kapok.

— S miért dühös?

— Mert a kettes találatra a múlt héten még húsz forintot fizettek...

AMATŐR ALPINISTA

Z. csak azért szeretné megmászni a Mount Everestet, mert ott még nem szennyezett a levegő.

MODERN IDŐK

— Nem vagyok a szavak embere — mondta a szónok és a későbbiekben csak pantomimmal fejezte ki a mondanivalóját.

TÖKRÉSZEG

— Hol lakik?

— Nem jut eszembe, biztos úr, csak annyit tudok, hogy Európában.

ESZPRESSZÓ-REKLÁM

MINDEN SZÁZEZREDIK VENDÉGÜNK JÓ KÁVÉT KAP!

SZÉP KIS SZÜLŐ

— Te még kisgyerek vagy, kisfröccsöt kapsz. Ha majd nagy leszel, nagyfröccsöt ihatsz.

LÉLEKTANI RÁHATÁS

— Amióta szerződtettünk egy pszichológust, foci csapatunk remek eredményeket ér el.

— S ez a pszichológusnak köszönhető?

— Igen. Betettük a csapatba, kiderült, hogy remek balszélső.

EGYÉNISÉG

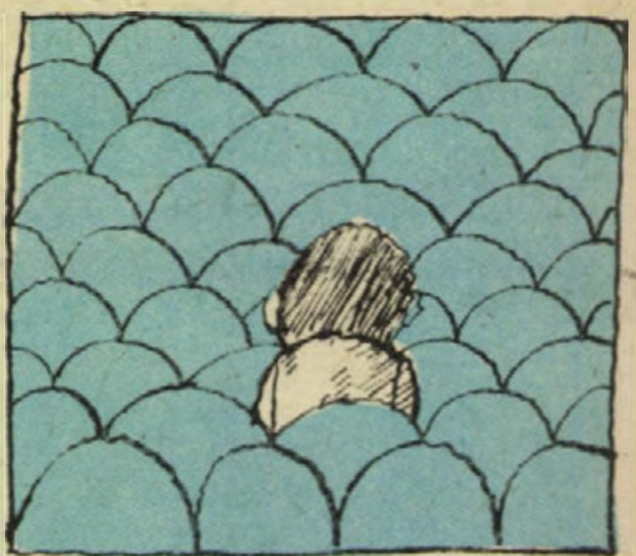
— Én sohasem tétovázom. Mindig az erősebb fél oldalára állok.

A MÚZSA PANASZA

— Régen elég volt, ha az írót homlokon csókoltam. Ma már egyesek ragaszkodnak a szex-partyhoz.

ALIBI

A bűntény elkövetésének időpontjában moziban voltam. Tessék, itt a jegyem!

— Ez nem bizonyíték. Látta valaki?

— A jegyszedők igazolhatnak, mert szerencsére egyedül ültem a nézőtéren.

FEJLŐDÉS

— Nézze meg ezt a helyiséget. Egy évvel ezelőtt elhanyagolt, piszkos italbolt volt.

— És most?

— Szintén az.

G. Sz.

TÜCSÖK és BOGÁR

Lehet pár centivel kevesebb?
(Balatonalmádiban fotózta Tenyi Loránt)

A csatáért nem kár, de az ellopott el-betű kézrekerítésére széles körű nyomozást kéne indítani!
(Az Üllői úton fotózta Bottyán László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

ÉRTESÍTJÜK VEVŐINKET,

HOGY 1975. OKT. 29—NOV. 1-IG

év végi leltárt tartunk

MELY IDŐ ALATT AZ ÁRUKIADÁS SZÜNETEL.

MEGRENDELÉSEKET ENNEK

FIGYELEMBEVÉTELÉVEL

SZÍVESKEDJENEK IDŐBEN LEADNI.

Köszönjük a figyelmeztetést, majd időben leadjuk a megrendeléseinket. Csak azt tessék még tán elárulni, hogy 1. mit rendelhetünk meg?, 2. kitől? és 3. honnét?
(A Heves megyei Népújság hirdetései között találta Zay Árpádné, egri olvasónk)

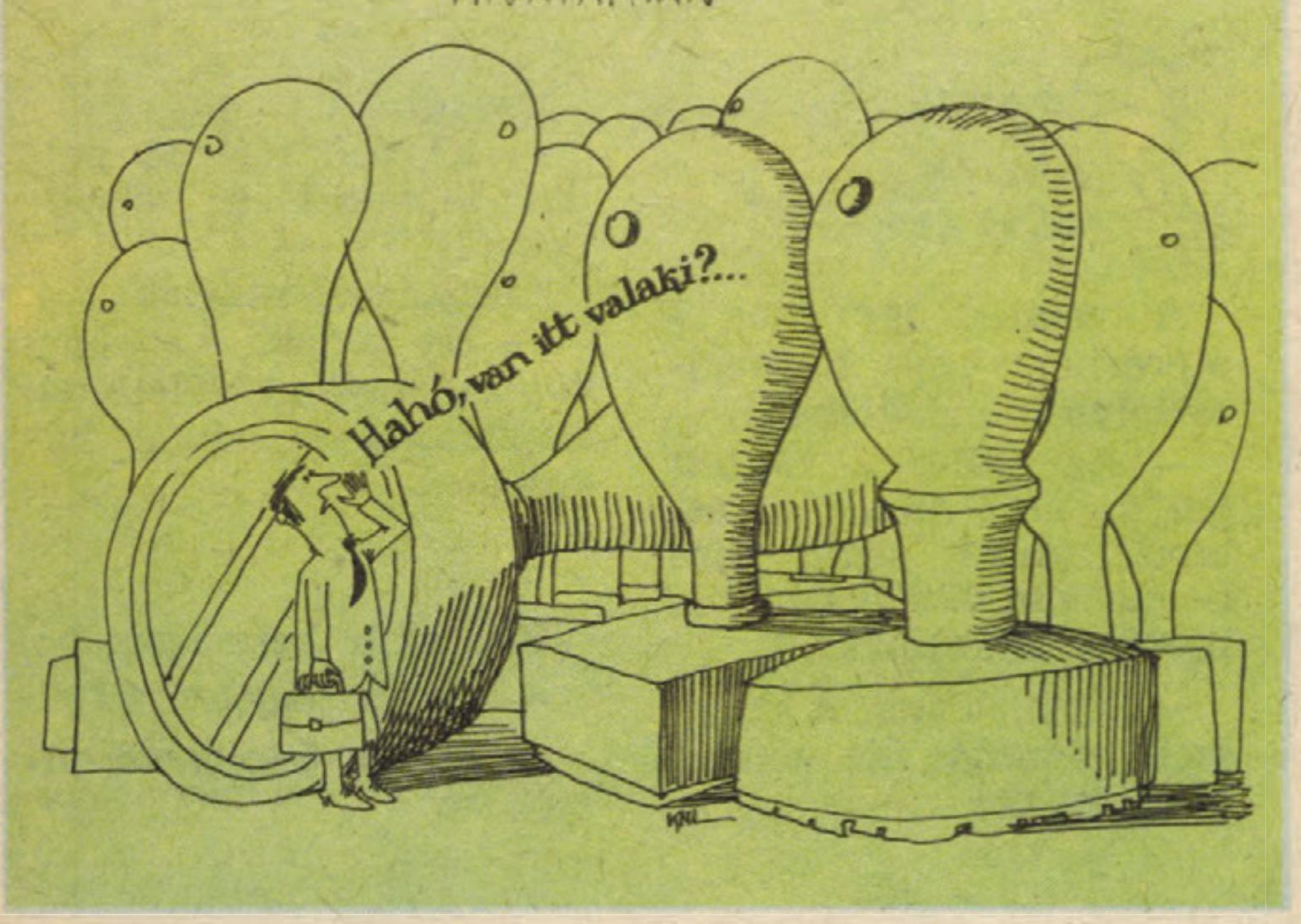
14 éven alul nem ajánlott! KÜLÖN IFJÚSÁGI ÉS ÓVODÁS MESEMŰSOR!

Ottó a világhírű vadász

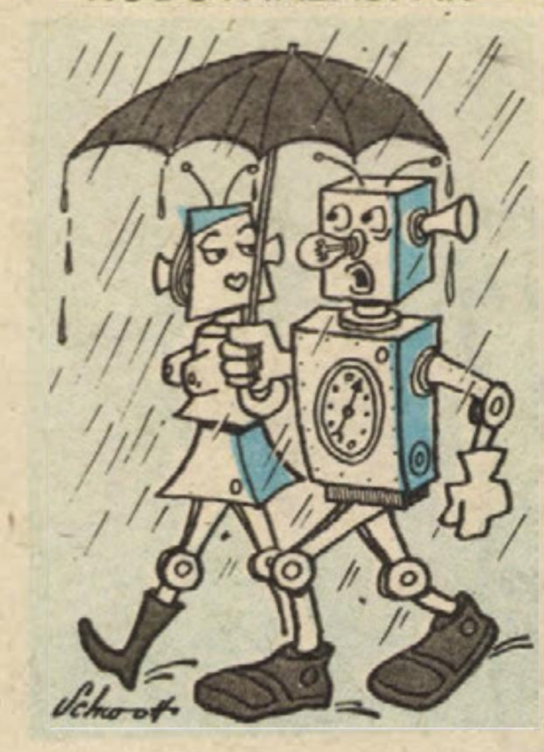
Cseles cselló – Észtigris – Jegesmedve megdermedve – Agyarmagyarázat – Gorilla csemegéje – Ottó és az oroszlán – Agygyanta

Belépés kizárólag olyan óvodásoknak, akik személyi igazolvánnyal tudják bizonyítani, hogy már elmúltak tizennégy évesek.
(A jászberényi Lehel mozi plakátján észlelte Gutai László)

HIVATALBAN

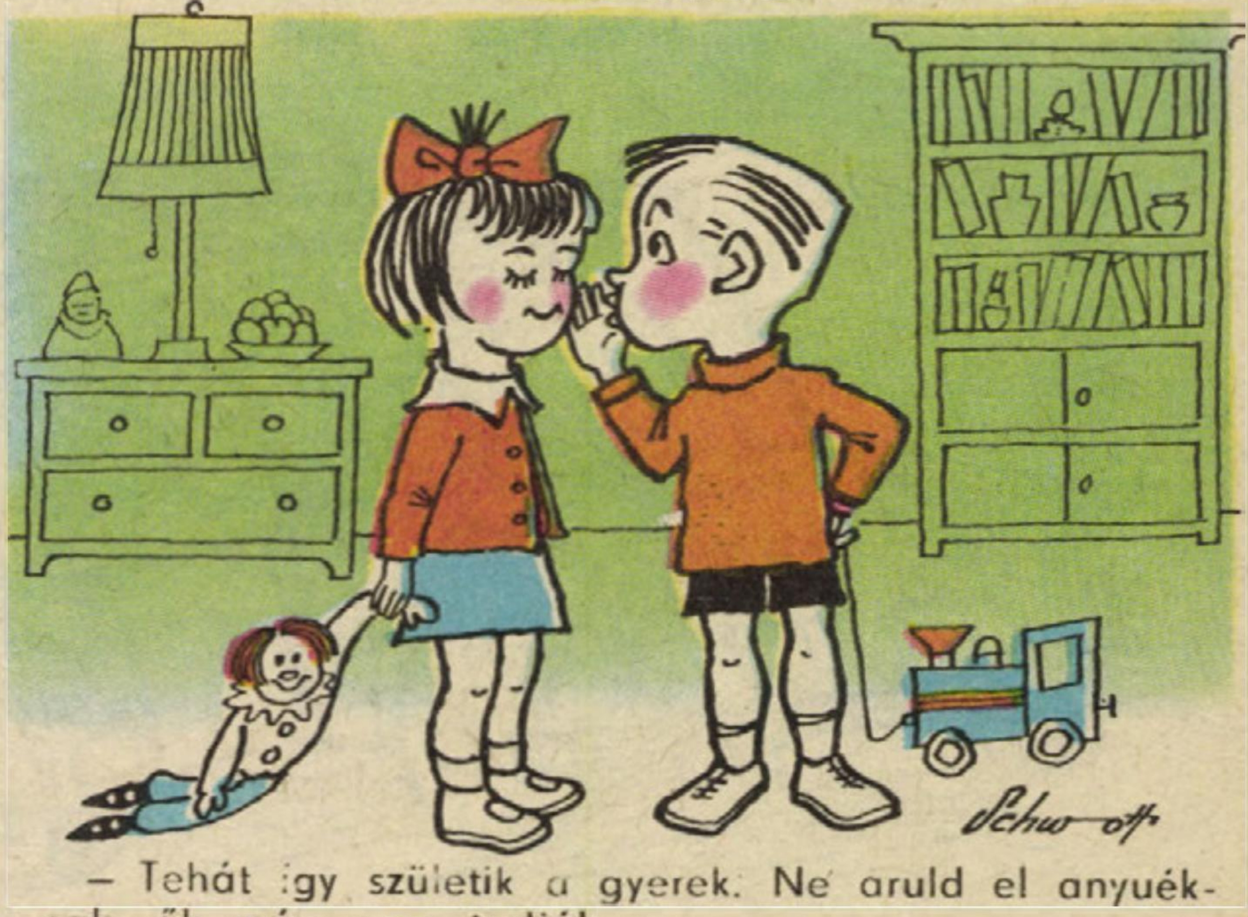

ROBOTHÁZASPÁR

– Mindenre nekem kell gondolni! Ha nem hozom az ernyőt, most berozsdásodtál volna!

TITOKTARTÁS

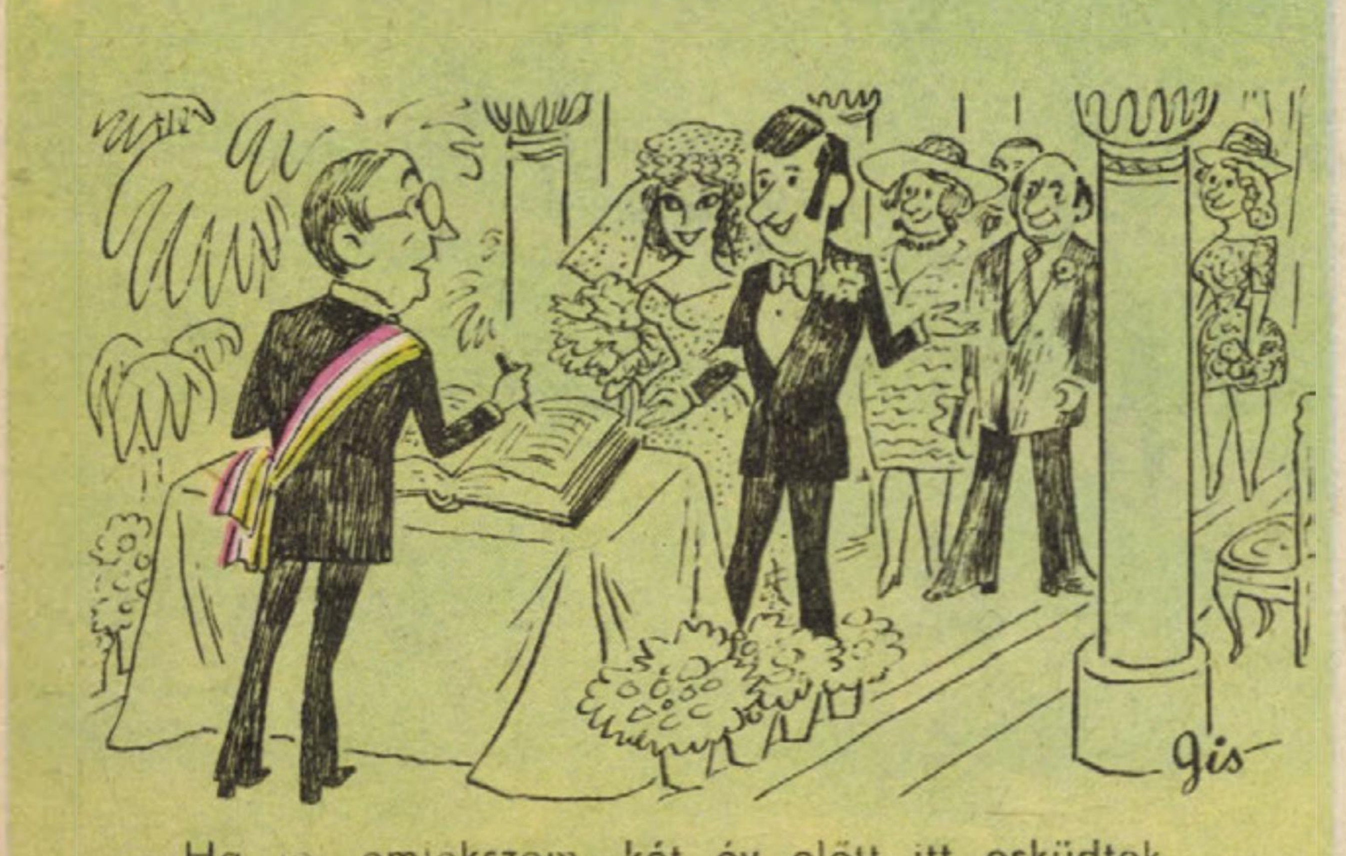

– Tehát így születik a gyerek. Ne áruld el anyuéknak, ők még nem tudják.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

– Kivel veszekedett tegnap a felesége?
– A kutyámmal.
– Szegény kutya! Miért akarja elvenni tőle a kapukulcsot?

ESKÜVŐ A SZOKOTT HELYEN

– Ha jól emlékszem, két év előtt itt esküdtek...
– Igen, de közben volt egy válóperünk.

– – – – – Itt levágandó! – – – – –

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

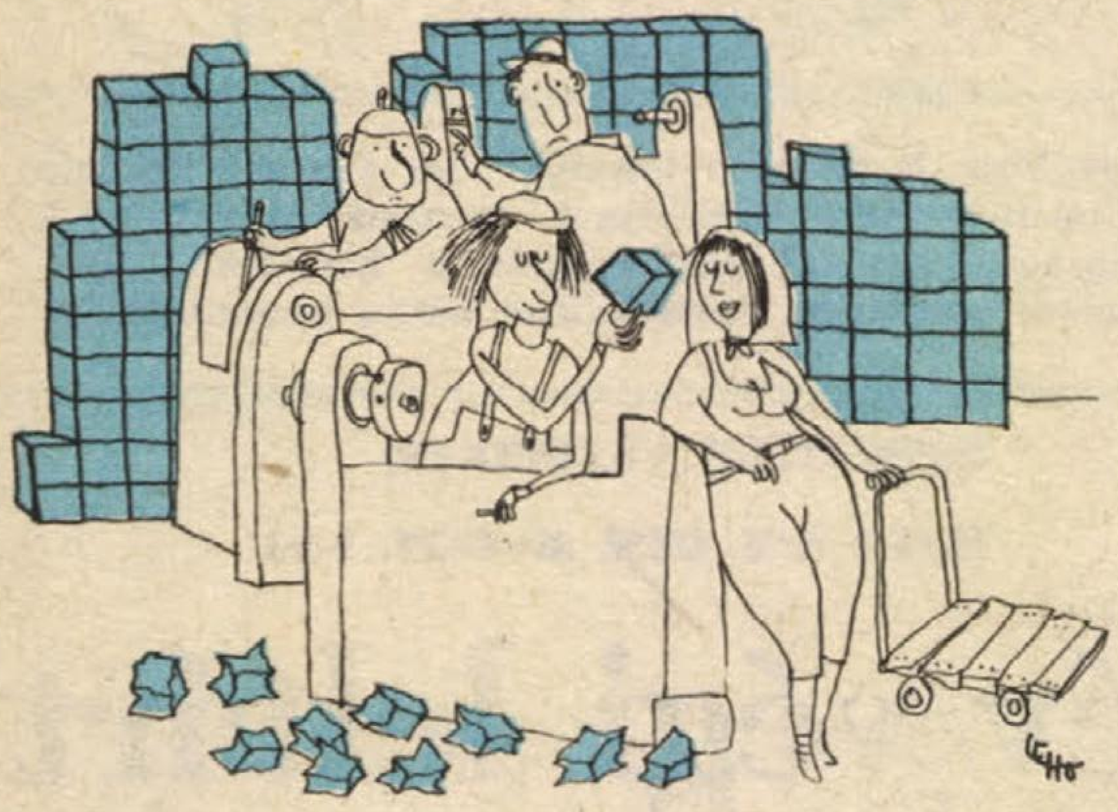
POSTAHIVATAL

HELYBEN

Csak fiataloktól

LEHOCZKI, TÓT, DALLOS

A LEGÉRTÉKESEBB AJÁNDÉK

– Ez az első, ami sikerült...

ÜZLETI ÉRZÉK

HORDOZHATÓ SPÓRKASSZA

LEJÁRATÁS

Két tizenéves fiú sétált vasárnap a Duna-parton. Mögöttük haladok, hallanom kell beszélgetésüket. Azt mondja a fiatalabbik, szőke, karcsú legényke, indignálódva, panaszosan:

— Örökké furkálnak, nem férnek tőlem a tánciskolában. Eláztatnak a lányoknál, rossz híremet költik, kinevetnek.

— Miért, mit terjesztenek rólad? — kérdi tőle a társa, akivel nyilván hosszabb idő után találkozott össze. — Talán leszereltél egy utcai telefonfülkét?

— Ugyan már... nem ilyesmit.

— Elkötöttél egy Zsigulit?

— Mégha ilyet... Hanem azt, hogy otthon nagyon meghúzom magamat. Szófogadó vagyok, reszketek az apámtól.

— Aztán... nem így van?

— Nem hát. A faterral jóba vagyok. De nem igaz, amit terjesztenek, hogy egyet szól és máris ugrok...

— Tudod — mondja nevetve erre a barátja — nem akartam szólni. De én is hallottam már egyetmást rólad.

— Igazán? Nincs más bajuk, besározzák az embert. Én is vagyok olyan vagány, mint ők!

— Tudom — vigasztalja a másik —, dehát olyanokat regélnek, hogy a kislányt, akivel jársz, meg se csókoltad eddig.

— Dehogynem. Többször is, a Szigeten.

— Meghogy a cukrászdában látták, mikor a kabátját felsegítetted.

— Lehetséges. Hát ez már csak nem olyan nagy bűn...

— Még azt is hallottam felőled, hogy szabad idődben

olvasgatsz. Meg még nyelveket is tanulsz...

A fiatalabb fiú megállt. Keserű hangon tiltakozott.

— Hát ez már igazán... Néha ugyan olvasgatok. De nyelveket... Legfeljebb egyet, az olaszt...

— No látod... ezek mindent kiszagolnak. A haverjaid rágalmaznak.

— Szóval igazam van, ha ilyet hallok és elfog a keserűség?

— Persze, komám. Amit veled tesznek, az tiszta lejáratás...

(barát)

A NAGY EMBER

Hátha valaki nem ismeri...

A vendég így szól a pincérhez egy harmadosztályú vendéglőben:

— Az előbb a rántott hal ki volt húzva az étlapon, most pedig újra benne van. Talán új szállítmány érkezett?

— Nem, uram. A szomszéd asztalnál ülő vendég visszaküldte.

Tanító:

— Ki tud egy jó példát mondani a véletlenekről?

Pistike jelentkezik:

— Én tudok. Az apám és az anyám véletlenül ugyanazon a napon házasodtak.

*

Két skót beszélget:

— Hol a jegygyűrűd?

— Ma a feleségem viseli.

REKLAMÁL A FOCISTA

– Na, emberek, mi lesz a biztatással?

Mindennapok matematikája

A mindkétnembeli ifjúság, amely a matematika könnyű részét a differenciálástól a Lorenz-egyenletekig az oktatás során elsajátította, az életbe belépve nehezebb feladatokkal találja szembe magát. Itt a mindennapok matematikájából kívánunk ismertetni néhány problémát.

1/2 = 2

Vegyünk egy doboz gyufát. Mint ismeretes, egy doboz gyufa tartalma egy fél doboz gyufa. Vagyis felírhatjuk $1/2 = 1$. Ennek az egyenletnek mindkét oldalát 2-vel szorozva megkapjuk az eredményt: $1 = 2$. Mármost tudjuk, ha két mennyiség egy harmadikkal egyenlő, azok egymás között is egyenlőek. Tehát miután bebizonyítottuk, hogy a fél is egy, a kettő is egy, felállíthatjuk a végredeményt: $1/2 = 2$.

Mikor találkoznak a vonatok?

KÉRDÉS: Két vonatszerelvény egyszerre indul Budapest és Miskolc állomásról a másik város felé. Az egyik sebessége 80 kilométer, a másiké is 80 kilométer. Útjuk mely pontján találkoznak?

VÁLASZ: Itt nyilvánvalóan csődöt mond az elemi matematika — többváltozós függvényről van szó. Ha Bereksuhajdán építik a vágányt, akkor a találkozó helye Budapest felé tolódik, ha Hajdúmocsoládon, akkor Miskolc felé. Ezenkívül szerepet kapnak még: a helyi időjárás, az Utasellátó forgalma, a nemzetközi helyzet (márminthogy mennyit késnek a nemzetközi vonatok). Ez a többváltozós függvény csakis kétféle módon oldható meg: 1. szinkronadatokkal betáplált számítógép segítségével; 2. tapasztalati úton (és ez a biztosabb) — fel kell ülni a vonatra és figyelni.

Ki a legfőbb érték?

Nyilvánvaló, hogy a feladatban maximum-számításról van szó. Kíséreljük meg a válaszadást.

Mint ismeretes, nálunk legfőbb érték a gyermek. Igenám, de ha az eszmei vonatkozásoktól eltekintünk, a második gyerekért a családnak 600 forint jár, míg az elsőért semmi. A harmadik gyerek után csupán 360 forinttal jár több, ám erre még rá lehet számítani egy lakás árát is, ami nem csekélység. Ezek szerint a legfőbb érték a harmadik gyermek.

Házi feladat

A fent érzékeltetett elvek ismeretében tessék mármost megoldani a következő házi feladatot:

— Egy egyszemélyes zöldség- és gyümölcsbolt vezetője minden kiló gyümölcsnél 1 forinttal károsítja meg vevőit. Egy esztendeig — 300 munkanapot számítva — elád napi 500 kiló gyümölcsöt. Mármost: egy esztendő után megérkezik egy ellenőr, rájön a csalásra és 1000, azaz egyezer forint pénzbüntetésben részesíti a boltvezetőt.

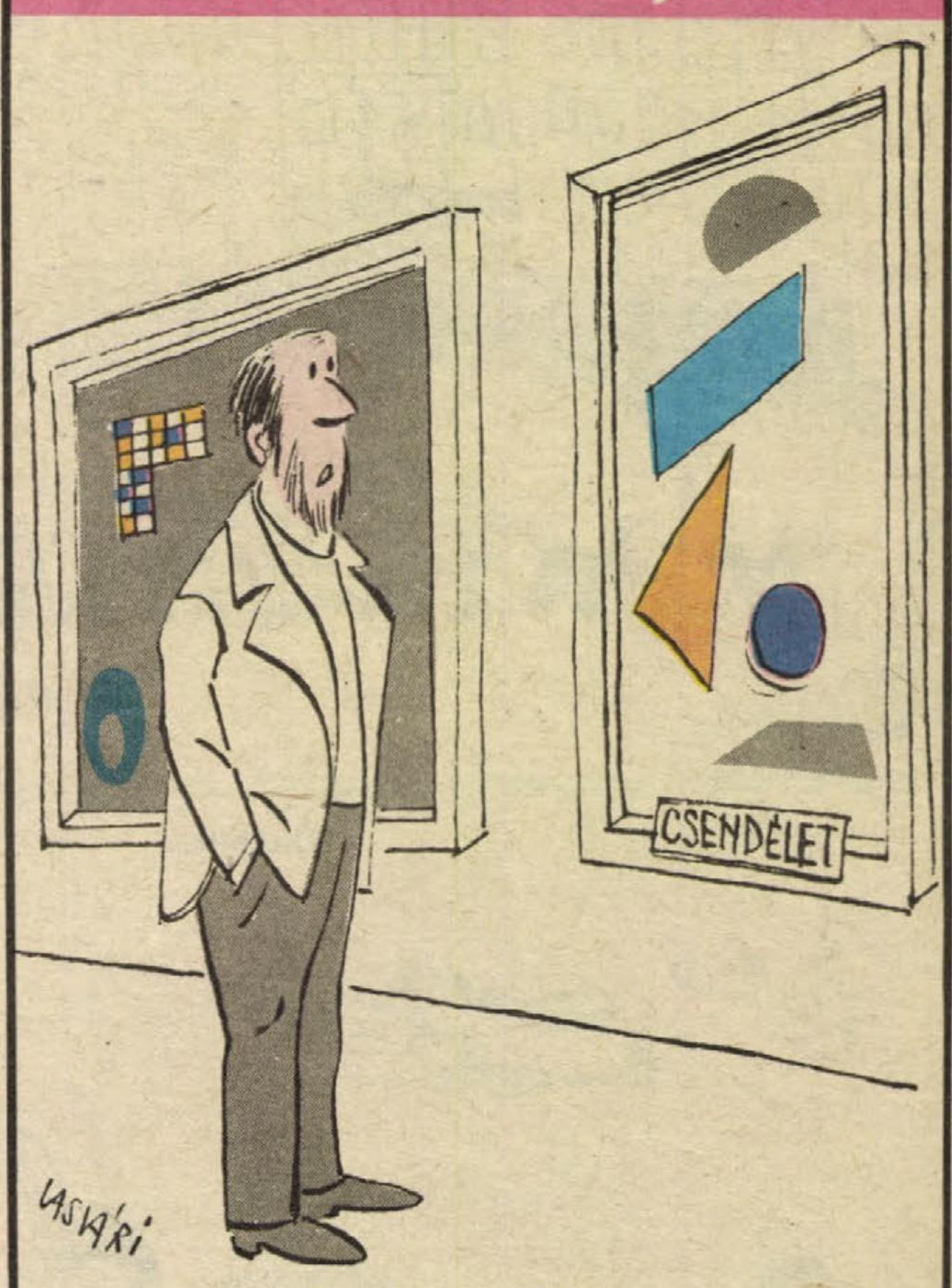
KÉRDÉS: Ráfizet-e a boltvezető, vagy nem?

Gombó Pál

KESKENY UTCA

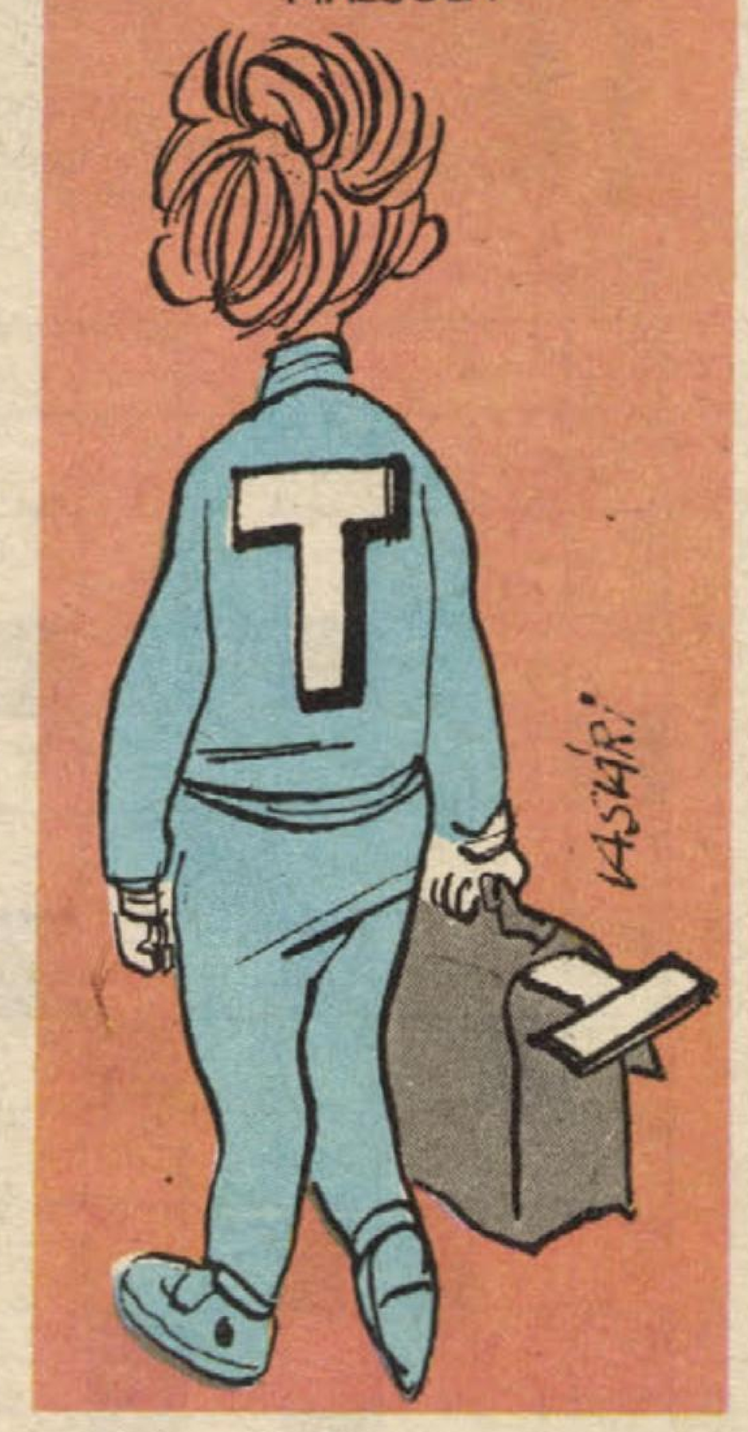

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA XLIV.

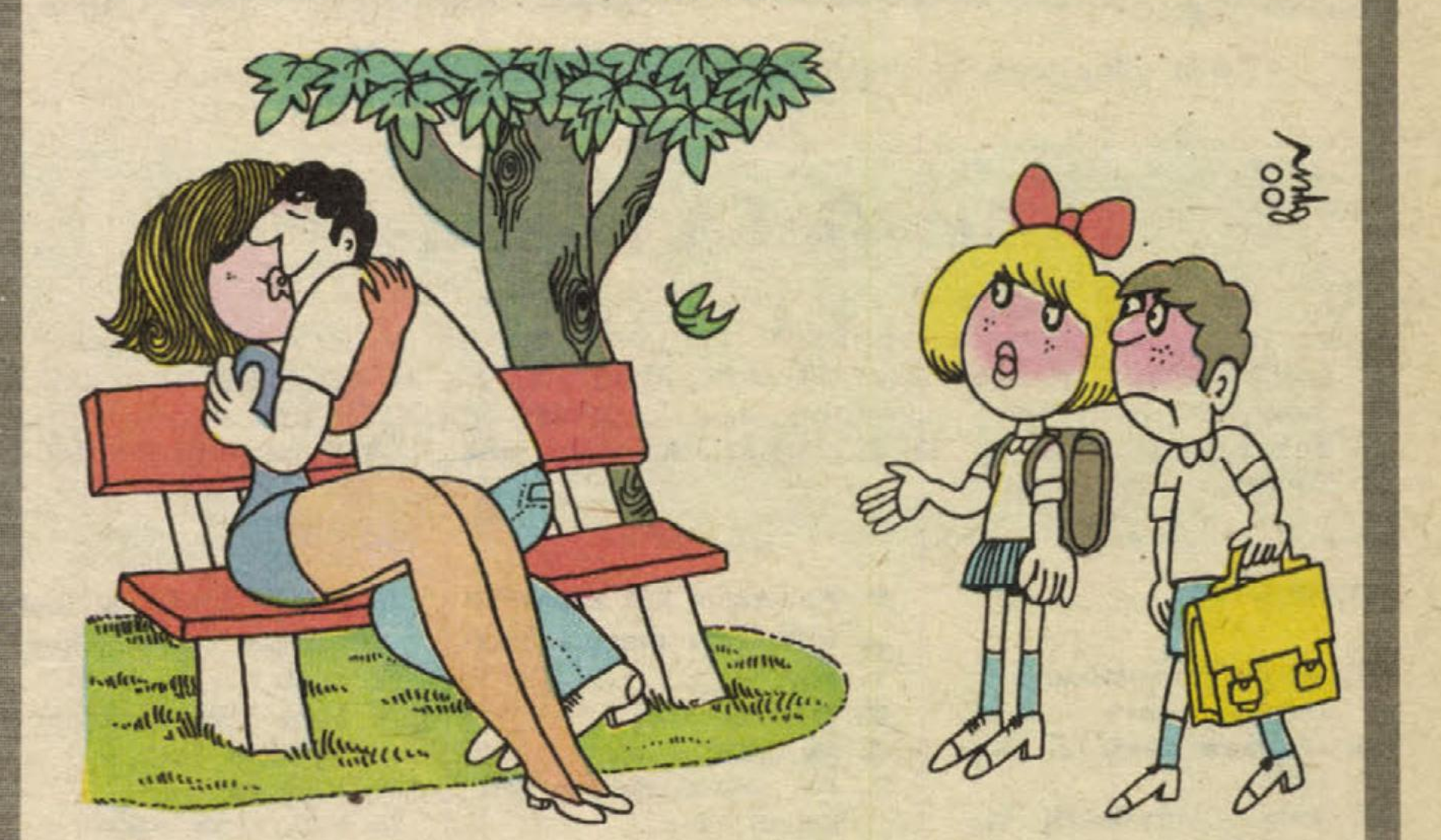

„S mi tessék rajta?" (Madách)

MAZSOLA

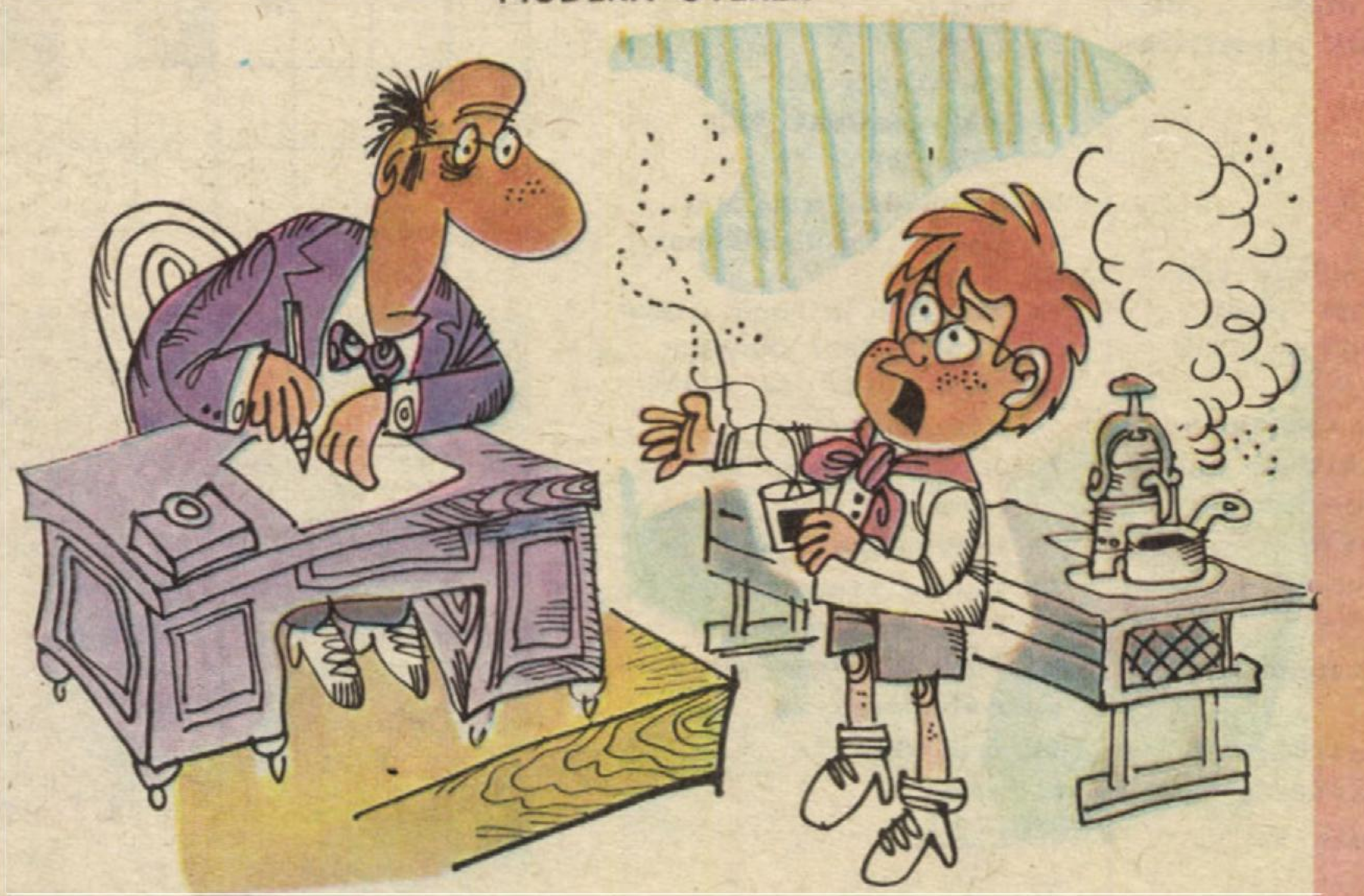

KIÁBRÁNDULTSÁG

— Mindig csak ez a szex! Mire megnövök, el is megy a kedvem az egésztől!...

MODERN GYEREK

— Sajnos, csak úgy tudok kora reggel koncentrálni, ha előbb iszom egy jó, forró duplát...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2306/2-41 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

REND A LELKE MINDENNEK

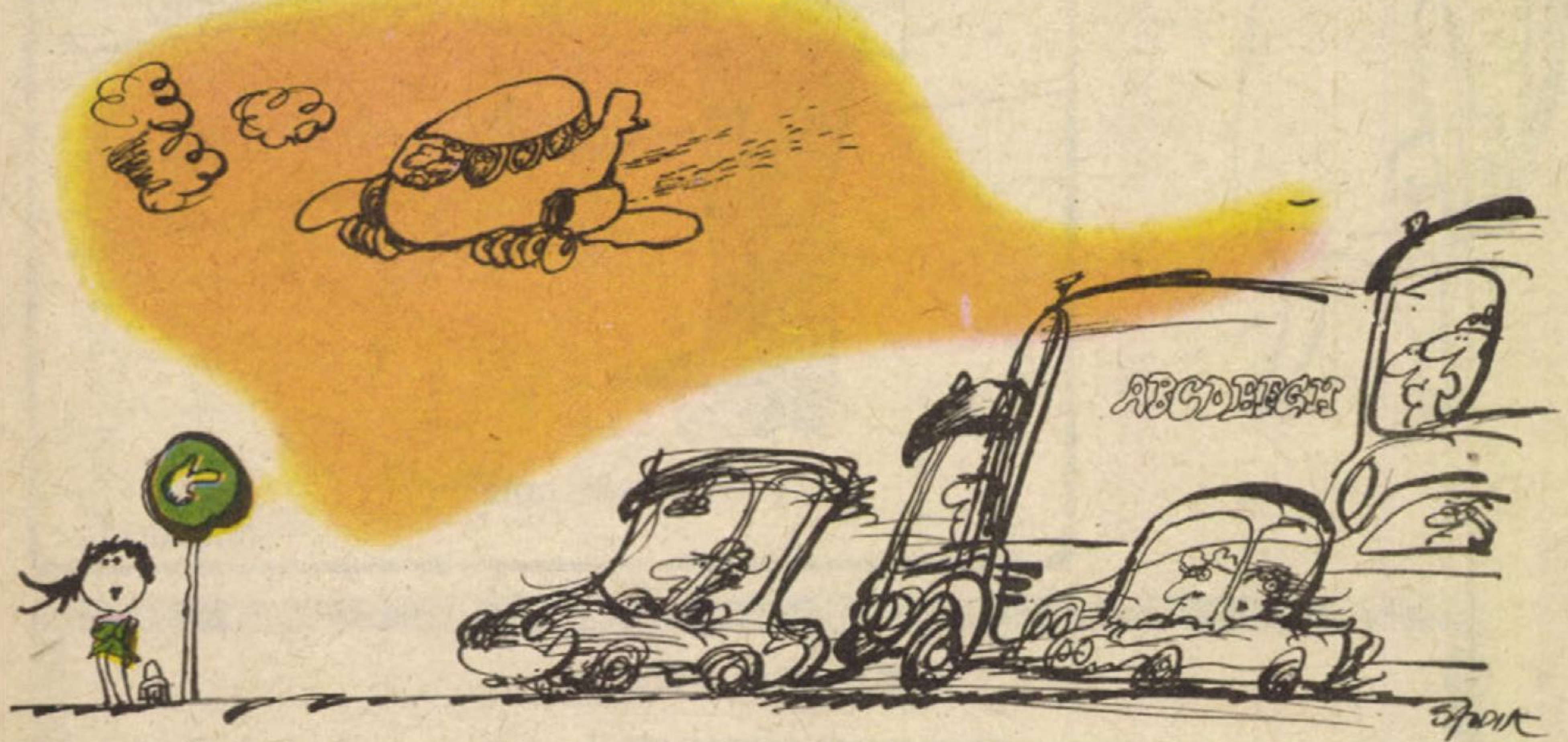

TALÁLKOZÁS

– Szerencséd, hogy öreganyádnak megadtad az elsőbbséget!

DILEMMA

– Nem állok meg. Hátha a feleségem küldte, hogy provokáljon...

— Mit kap a fiad a születésnapjára?

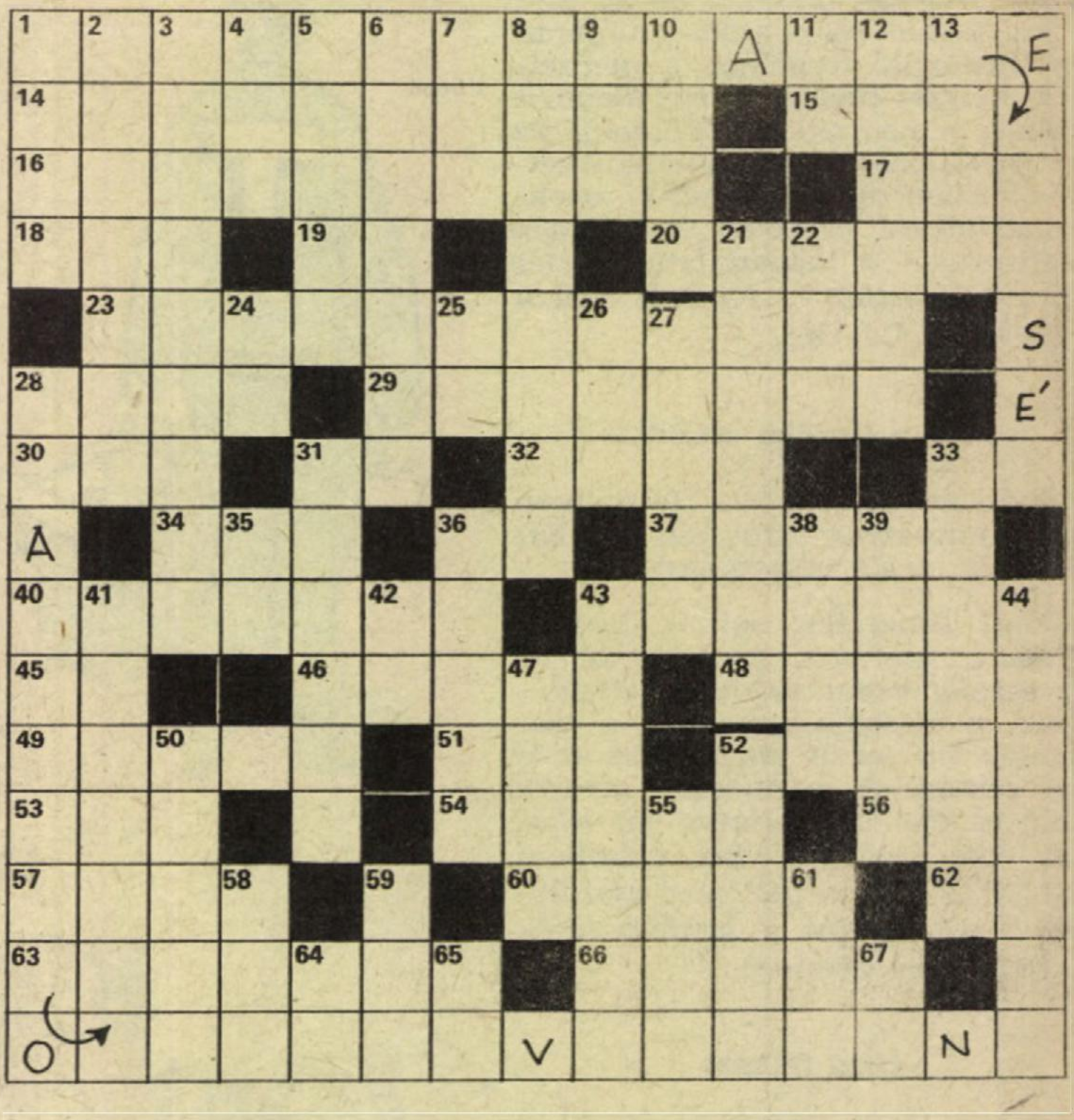
— Egy órát.

— Gyönyörű ajándék. Marvin-óra? Patek?

— Egyik sem. Nyolc óra helyett ezentúl kilenckor kell csak lefeküdnie...

Az ifjabb Dumas

kérdését tartalmazza keresztrejtvényünk vízszintes 1, és a kérdésre adott válaszát a függőleges 28. sora. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 3-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Görög városokban a fellegvár neve
15. Gyorsan szedi a lábát elfele
16. Auber nagysikerű vígoperájának címe
17. H. B. E.
18. Szövetkezeti dolgozó
19. .. ampos
20. ... Juhász Péter (debreceni ref. püspök és hitvitázó a XVI. században)
23. Bányászköszöntés
28. Női név (és indiai váltópénz)
29. Ideiglenesen kijelölt közlekedési vonal
30. Régi magyar családnév
31. S. T.
32. Meglehetősen ritka férfinév
33. P. G.
34. A Duna egyik mellékfolyója
36. 150 — római számmal
37. Ír származású angol költő, író, drámaíró (1856—1900)
40. Händel oratóriumának címe
43. Törpe-állam Európában
45. Fordított névmás
46. Katedrálisáról híres francia város
48. A legismertebb csillag jelzője
49. Nevezetes kút Rómában
51. Komárom megyei helység
52. Füst és köd
53. M. U. M.
54. Az áramátalakító közkeletű neve
56. ... mínium
57. Unatkozik vagy álmos
60. Izgalmas olvasmány
62. A. R.
63. Tömeges munkabeszüntetés
66. Spalatói érsek, a magyarországi tatárjárás leírója

FÜGGŐLEGES

1. Az USA elnöke volt 1908 és 1913 között
2. A Szovjetunió egyik tagállama
3. Hajdani lovaskatona
4. Halogén kémiai elem
5. A régi egyiptomiak szent bikája
6. Mosdóhelyiség
7. ... adáspont
8. Sebészi műtéttel eltávolít
9. Ami a mesél-ben és a másol-ban közös
10. A mozgatás szerve
11. Igekötő
12. Nagyra tartja önmagát
13. Hozzányúlni tilos!
21. Jelzős főnév a meteorológiai jelentésekből
22. L. É. U.
24. Náci terrorkülönítmény betűjele volt
25. Helyrag
26. Rag, -nak párja
27. A cirkusz közönségét mulattatja
31. Stájerország „magyar" neve
33. Olasz város (egyébként: növényekkel befuttatott lugas)
35. L. S.
36. Csend legyen!
38. Nagy festőnk volt (Károly)
39. Színpadra írott mű
41. Ókori nép (Itáliában)
42. Á. E.
43. Főníciai istennő, Baal (a napisten) felesége
44. Madárjósok az ókori Rómában
47. A négy evangelista egyike
50. Helyhatározószó
52. Francia folyó (nagy csata volt a partjai mentén 1916-ban)
55. Autómárka
58. T. R. O.
59. Ajak
61. I. Á. L.
64. Nem igazi
65. Építőanyag
67. .. temény

„HÁNY SOR VAN A REJTVÉNYBEN?"

című keresztrejtvényünk megfejtése: 8.

100—100 forintot nyert:

Fábián Csilla, 9482 Nagylózs, Hunyadi u. 1.

Demeter Éva, 1126 Budapest, Böszörményi út 3/a.

Butki István, 9343 Beled, Széchenyi u. 1.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
utolsoitélet mi
zebu sorvad aer
sorsol ie  eng
olet országbiro
ronay sorrento
ago est euterpe
kuvasz kd ükapa
asir ütleg  tas
m csortos szánt
ausztria po n r
tc lte kapric i
 számadat szarv
so nála löcs ee
ora ri varso ir
ragu zmus apás
```